

SPORT

FEBRUARIE 1972

nr. 3

SAPPORO'72

**OLANDEZUL
ZBURĂTOR**

**ARD
SCHENK**

eroul Jocurilor Olimpice
de iarnă:

3 medalii de aur
la patinaj

(1500 m, 5000 m și 10 000 m)

ÎN ACEST NUMĂR:

Vă prezentăm viitoarele adversare ale fotbaliștilor români –
echipele **UNGARIEI, TOTTENHAM HOTSPUR** și **BAYERN München**

PROLETARI DIN
TOATE ȚĂRILE.
UNIȚI-VĂ!

SPORT

Nr. 3 (314)
FEBRUARIE
1972
ANUL XXV

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Secretar general
de redacție
DIMITRIE
CALLIMACHI

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHİ

Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Redacția și administrația:
str. Vasile Conta 16,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-91-13 și 11-10-05.
Abonamentele se fac
la toate oficiile poștale
din țară, iar în întreprinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Casa Scintei».

Abonamentele pentru
străinătate, prin:
«LIBRIA», P.O.B. 134-135
telex 225
București — ROMANIA

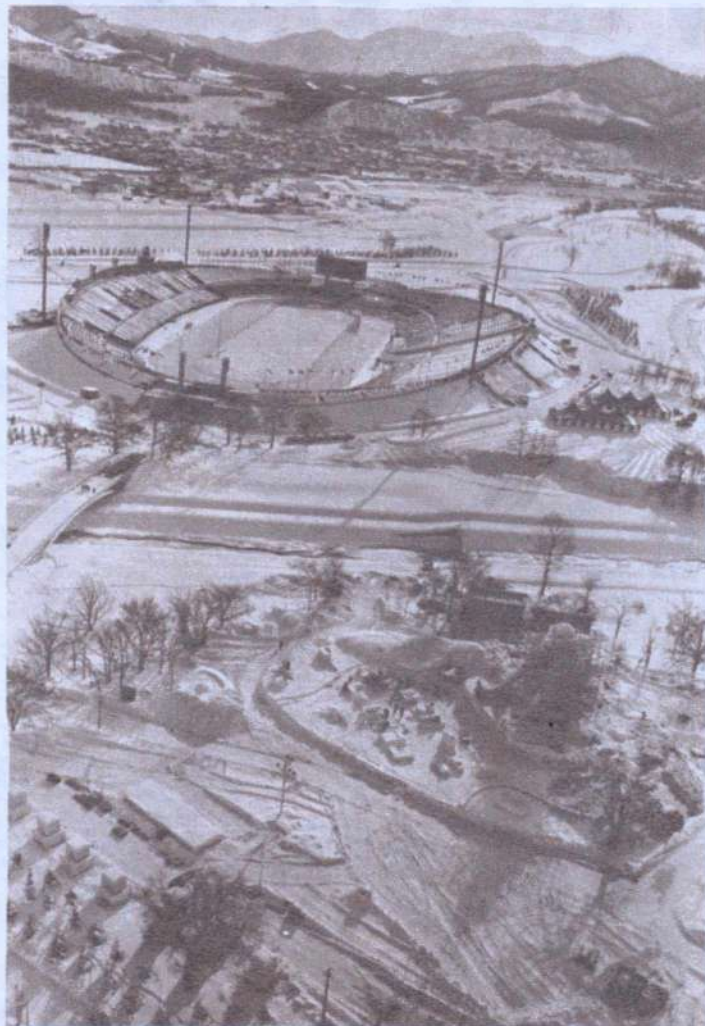
43 806

SAPPOI

Timp de zece zile, 3—13 februarie, atenția iubitorilor sportului din lumea întreagă s-a concentrat asupra evenimentelor petrecute în localitatea japoneză Sapporo, gazda celei de a XI-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă. Așii pirtilor de schi, ai pistelor de gheață, ai croselor, ai boburilor și... săniușelor și-au ales campionii olimpici, după dispute spectaculoase în care mulți dintre favoriți nu au izbutit să urce pe podium. Așa cum se întâmplă întotdeauna la marile întreceri sportive, nici aici, la Sapporo, nu au lipsit surprizele. Legea aspră dar dreaptă a sportului a dat câștig de cauză celor care s-au dovedit a fi cei mai buni la «ora Sapporo», neținând seama de rezultatele lor anterioare. Așa se explică faptul că printre medaliați se află și nume aproape necunoscute înaintea Jocurilor.

Vă prezentăm în aceste pagini câteva imagini culese în viltoarea sportivă a Jocurilor Olimpice de iarnă de la Sapporo.

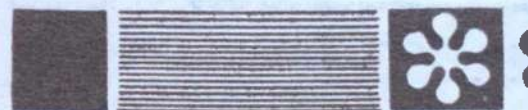

◀ O VEDERE panoramică menită să-i încinte chiar și pe cei mai exigenți iubitori ai sporturilor de iarnă: stadionul de gheață de la Sapporo și împrejurimile sale. Aici s-au decis campionii de patinaj și hochei ai celei de a XI-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă.

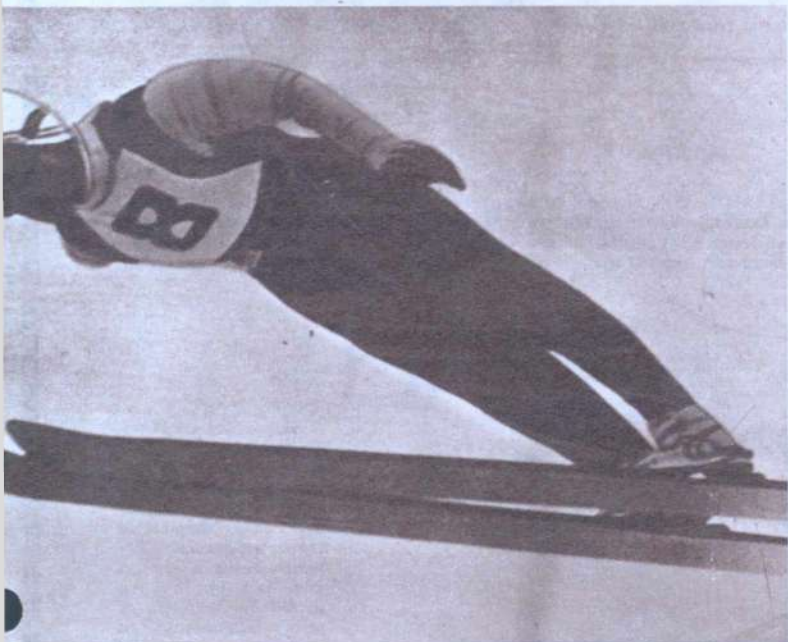

NUMĂRUL 30 i-a purtat mult noroc schiorului sovietic Viaceslav Vedenin. El a câștigat medalia olimpică de aur în proba de 30 km fond. De unde se vede că toate numerele sînt aducătoare de... noroc dacă concurenții sînt foarte bine pregătiți.

MOMENT SOLEMN pe străzile orașului Sapporo. Plecată din legendara Olympia, flacăra tradițională a ajuns la Sapporo. Gazdele Jocurilor Olimpice au întâmpinat în număr mare simbolică flacăra a prieteniei dintre toți sportivii lumii.

'72

YUKIO KASAYA — iată un nume care va rămâne înscris cu litere de aur în istoria sportului japonez, deoarece Kasaya a adus țării sale prima medalie de aur la Jocurile Olimpice de iarnă. Asistat de 30 000 de spectatori care au urmărit extaziați săriturile de la trambulina de 70 m, trio-ul japonez Kasaya, Konno și Aochi (clasați în ordine pe primele trei locuri!) nu a mai lăsat nici o speranță celorlalți concurenți.

O CAMPIONĂ A GRAȚIEI și a spectacolului: patinatoarea americană Janet Lynn. În ciuda faptului că nu a izbutit să se claseze prima la Sapporo, Janet Lynn are marea satisfacție de a fi fost cea mai aplaudată concurentă.

CAMPIONUL OLANDEZ Ard Schenk este, fără îndoială, unul dintre cei mai mari performeri ai acestei ediții a Jocurilor Olimpice. El a cucerit medaliile de aur la 1500 m, 5000 m și 10 000 m — devenind eroul întrecerilor. În aceste condiții nu ne mai miră faptul că Schenk a cucerit și marele premiu al popularității printre spectatoarele nipone.

▲ **CA ȘI LA «europenele»** de patinaj artistic de la Göteborg, campioana Elveției, Charlotte Walter, a ratat datorită unei excesive nervozități clasarea pe un loc mai bun la Jocurile Olimpice de la Sapporo. După cum se poate vedea, încântătoarei patinatoare nu i-a fost greu să găsească pe cineva care să o... înțeleagă, un tânăr cavalier nipon.

IMBATABILĂ Beatrix Schuba (Austria), cu perfecta ei geometrie pe gheață, a reușit să... acapareze și medalia olimpică de aur încă de la «impulse». Specialiștii patinajului artistic susțin că tehnica sportivei austriece este perfectă și că mulți ani nu o va putea depăși nimeni la acest capitol.

SAPPORO '72

DOMNUL AVERY BRUNDAGE, președintele Comitetului olimpic internațional, a fost necruțător de această dată în campania «anti-pro», pe care a susținut-o în Sapporo, cum se spune, pînă la pinzele albe. «Victimă» măsurilor luate în apărarea amatorismului a căzut marele schior austriac Karl Schranz, eliminat de la Jocuri. Într-o conferință de presă, dl. Brundage (stînga) a spus că sportivul austriac (dreapta) «a comis mai multe greșeli decît toți schiorii lunți la un loc».

MARE GHINION pentru echipa olimpică a Franței. Încă de la primele antrenamente pe pîrțile de la Sapporo, vedetele schiului feminin Françoise Macchi și Beïtt Lafforgue s-au accidentat, fiind în imposibilitate de a se mai prezenta la startul întrecerilor. Iată-le pe cele două franțuzoance pe patul spitalului, regretînd deșigur că nu își pot apăra șansele în marea întrecere olimpică.

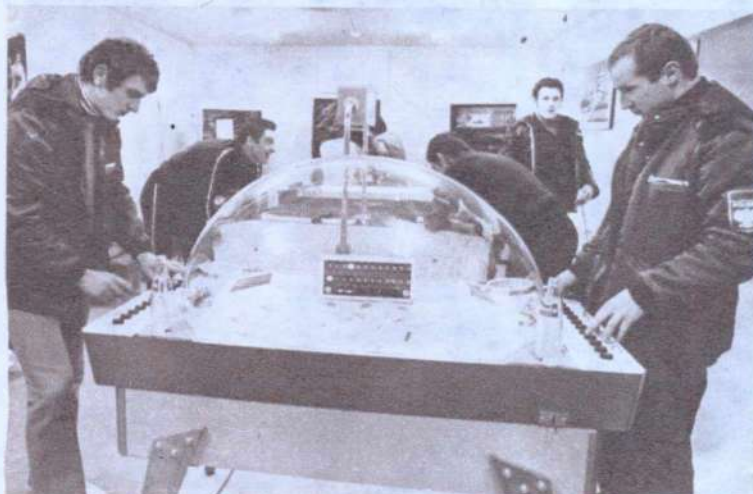
SPORTIVII SÎNT niște copii mari, chiar dacă măiestria lor le dă dreptul să participe la cele mai grandioase întreceri, cum sînt Jocurile Olimpice. Privind imaginea de mai sus, veți fi, deșigur, de părerea noastră. În fotografie, patru dintre membrii lotului olimpic al Republicii Democrate Germane... jucîndu-se cu un urs de zăpadă.

MEDALIA DE AUR în bobul de două persoane a revenit echipajului vest-german format din brutarul Wolfgang Zimmerer și electricianul Peter Utzschneider, primul 31 de ani, al doilea 26. Victoria lor nu poate fi socotită drept o surpriză, deoarece acest cuplu s-a făcut remarcant la toate marile concursuri internaționale de bob din ultimii cinci ani.

SUEDEZUL HASSE BÖRJES, creditat cu rezultate excelente înaintea Jocurilor Olimpice, unele chiar superioare timpului în care vest-germanul Erhard Keller a cîștigat medalia de aur la proba de 500 m, a trebuit să se mulțumească cu medalia de argint. Se pare că timpul relativ calduros, care a influențat starea gheții, i-a jucat și lui o fustă ca, dealtfel, și finlandezului Linkovesi, recordmanul mondial al probei.

DACĂ SPORTIVILOR din R.D.G. le place să se joace, după cum am văzut, la aer liber, cei din Polonia (întă-l mai sus) preferă sala Jocurilor mecanice. Tîndu-se numai de priceperea cu care japonezii construiesc aceste aparate pentru divertisment, bășeletem perfect pasiunea tinerilor olimpici polonezi.

IATĂ O MARE ÎNVINSĂ: austriaca Anne Marie Proel. Socotită favorita nr. 1 la proba de coborîre femei, Anne Marie Proel a confirmat încă o dată faptul că nici un favorit nu e învingător înainte de concurs. Campioana Austriei a fost învinsă pe pîrta de la Sapporo de o fetiță de 17 ani, elvețianca Marie Therese Nadig și lucrul s-a repetat a doua și în proba de slalom uriaș. Adevărat ghinion...

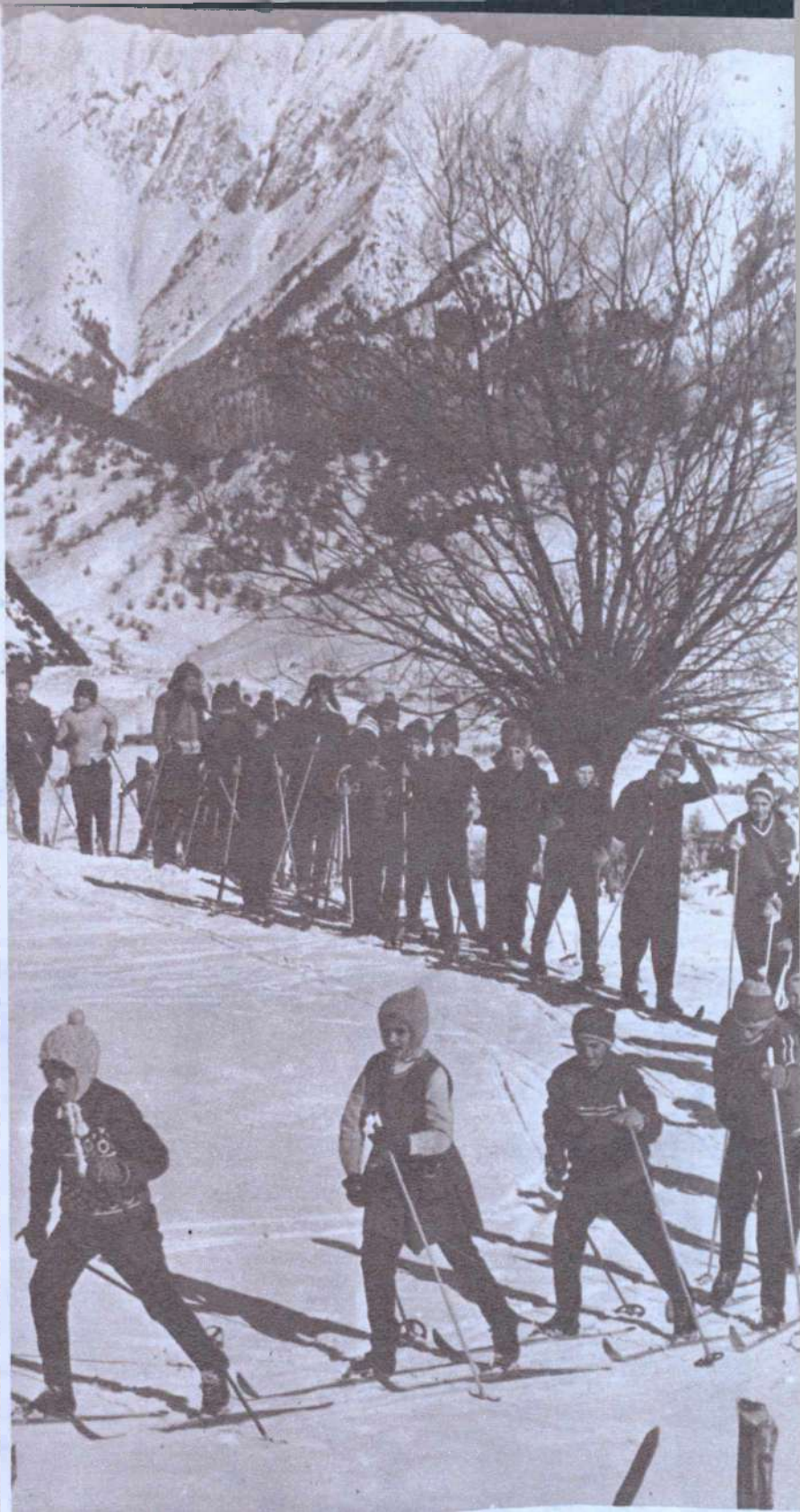

Instantanee școlare

BUCURIA ZĂPEZII

AM FĂCUT UN POPAS, într-o dimineață din mijlocul săptămîinii, în așezările rurale de munte din Țara Birsei, satul Șirnea și comuna Fundata (pe care forul central de resort le-a... omologat ca localități turistice). Și la Șirnea, și la Fundata surpriza ciopofelului care anunța intrarea în ora de educație fizică a fost la fel de plăcută: elevii, de fapt, n-au intrat, ci au ieșit la oră. Au ieșit pe schiuri. În ansamblul lunecării în masă pe zăpadă, fiecare căzătură sau «Incurcătură» de schiuri aducea parcă cu o... virgulă pusă între subiect și predicat. Și rușinea li ciupea de obraji pe micuții neatenți mai nelnduplecător decît cel mai strașnic ger. Explicația acestei conștiințe? De la dascălil lor, școlarii din Șirnea și Fundata au învățat că numai prin hărnicie și pasiune își vor putea aduce contribuția la menținerea și consolidarea tradiției în schiul de fond — parte integrantă din programa analitică. (În imagini: elevii din Fundata se îndreaptă spre locul de start — dreapta; pe pîrtia cu instalație de iluminat din Șirnea săniuțele sint gata să se avînte.)

(H.C.)

Primul Festival al sporturilor de iarnă sucevene a prilejuit o manifestație de anvergură a sportului de masă din Țara de Sus a Moldovei. Aproape 4 500 de copii și școlari și-au dat întâlnire în întreceri de schi, patinaj, săniuș și hochei la Cîmpulung Moldovenesc, loc bine ales, onorat de condiții organizatorice ireproșabile.

În fotografie, un aspect de la defilarea mini-schiilor.

Foto: Theo MACARSCHI

GRENOBLE

la

ordinea zilei

A III-a
EDIȚIE A
EUROPENELOR
DE
ATLETISM
INDOOR -1972

Cornelia POPESCU speră într-o recuperare totală după accidentare, ceea ce i-ar înlesni o evoluție strălucită la Grenoble.

Am intrat în anul celei de a XX-a Olimpiade, ale cărei întreceri le vor organiza münchenezii. Pină la această competiție (care, după efervescența de pretutindeni, va fi, se pare, cea mai valoroasă din istoria acestor întreceri) atleții europeni sînt invitați la al 3-lea... colocolviu indoor (întiul — Viena, 1970; al doilea — Sofia, 1971) în «capitala» trecutelor Jocuri Olimpice de iarnă, orașul francez Grenoble.

La prima impresie, Grenoble va însemna pentru atletismul european un bun prilej de verificare a stadiului pregătirilor pe care le face în vederea «bătăliei» din vară de la München. Testul olimpic de la Grenoble va preocupa, fără îndoială, și cercurile americane (cu toate că în Statele Unite, în linii mari, atletismul indoor nu prea constituie un criteriu de verificare și de selecționare a loturilor olimpice, deși întrecerile pe teren acoperit se bucură de un program la fel de ritmic ca și cele în aer liber), mai ales în ceea ce privește evoluția sprintului (anul 1971 i-a consacrat pe Valeri Borzov și Renate Stecher, cei mai buni sprinteri ai lumii, la ambii... poli — de iarnă și de vară).

La a doua impresie, Grenoble nu va însemna pentru atletismul european (luat în totalitatea sa valorică) un prilej cert de testare preolimpică, întrucît nu este exclus ca unii «strategi» (să-i numim, așa, în glumă, pe acei tehnicieni cu... mari secrete) să acorde o atenție mai mică acestui colocolviu de la Grenoble (cu excepția celor francezi, deoarece «noblețea obligă»), în ideea că nu are nici un rost să-ți dai în vileag capacitățile într-un asemenea context (la Grenoble vor lipsi americanii și africanii), să-ți complici existența tocmai înainte de München (în vederea căruia toate pregătirile, toate testele se vor desfășura, pe cît e posibil, în cea mai mare discreție)

Dar, indiferent de prima și a doua impresie, Grenoble 1972 — potrivit precedentelor ediții și statisticilor anului 1971 — va fi, se pare, o ediție săracă în surprize. Medaliiile și le vor... împărți, în general, atleții din Uniunea Sovietică, R.D. Germană, R.F. a Germaniei, Polonia, Franța (Viena, 1970: U.R.S.S. 10-2-3; R.D.G. 3-7-4; Franța 2-1-3; Sofia, 1971: U.R.S.S. 8-9-6; R.F.G. 4-4-2; R.D.G. 4-3-1; Polonia 3-2-2).

Ce vor face atleții români la Grenoble? (Viena, 1970: 1-1-2; Sofia, 1971: 0-2-3). Este foarte greu de dat vreun pronostic. În primul rând, este foarte greu pentru că, la ora cînd scriem aceste rânduri, antrenorul federal Gheorghe Zimbreșteanu ne-a comunicat (cu destulă rezervă) două grupuri, unul care, în orice caz, va merge, altul care... vizează participarea la Grenoble.

Din primul grup: Carol Corbu (care are șanse la o medalie, chiar de aur, la triplusalt), Viorica Viscopoleanu (este complet restabilită și aptă să se angajeze în lupta pentru o medalie la lungime), Cornelia Popescu (dacă va fi recuperată complet, după accidentarea din octombrie, va tinde spre locul întâi la înălțime), Csaba Doșa (cu mari ambiții, dar cu puține concursuri în... picioare, cu șanse chiar la aur la înălțime), Ileana Silai (cu mari șanse la o medalie în proba de 800 m), Valeria Bufanu (50 m g), Mariana Goth (50 m), Ana Sălăgean și Valentina Cioltan (greutate). Din grupul al doilea: Alexandru Munteanu (50 m), Nicolae Perța și Viorel Suci (50 m g), Șerban Ioan (înălțime), Virginia Bonci-Ioan (înălțime), Valentin Jurcă și Vasile Sărucan (lungime). În al doilea rând: 1) lucrările de amenajare a noii săli de atletism nu au fost gata la 15 decembrie (și nu sînt gata nici la ora cînd scriem aceste rânduri, adică la sfîrșitul lui ianuarie), ceea ce a împiedicat desfășurarea antrenamentelor de tehnică; 2) planul de participări la concursuri peste hotare (de pildă, în Cehoslovacia) este destul de limitat. De aceea, pronosticurile nu pot porni, deocamdată, decît de la pregătirea generală a atleților. Această pregătire generală este bună, cu atît mai bună cu cît, în lipsa sălii, s-a lucrat foarte mult afară. Și, după cum ne-a declarat antrenorul emerit Ioan Soeter, dacă lucrul afară o să ne aducă prea puțin cîștig la Grenoble, nu același lucru se va întîmpla și la Mîinchen. Oricum, atletismul românesc are, în ciuda întîmplării cu sala din parcul «23 August» (n.b. — se spune că pardoșirea sălii cu cauciuc special nu a intrat în planul pregătirilor pentru Grenoble, ci în acela de dotare pentru multă vreme a atletismului de performanță cu o bază de valoare), oameni de medalii: Carol Corbu, Csaba Doșa, Viorica Viscopoleanu, Ileana Silai, Cornelia Popescu. Dar, să așteptăm campionatele republicane ale seniorilor și campionatele internaționale «Cupa de cristal». Iar pînă atunci, pentru amatorii de pronosticuri, listele cu medaliații de la primele două ediții ale campionatelor europene pe teren acoperit (din liste lipsesc probele de stafetă, întrucît acestea nu sînt limitate precis, fiecare organizator procedînd în funcție de condițiile de care dispune).

Horia CRISTEA

Masculin		
60 m	1. BORZOV (U.R.S.S.)	6,6
	2. Nowos (Polonia)	6,7
	3. Tapola (Finlanda)	6,7
400 m	1. BRATCIKOV (U.R.S.S.)	46,8
	2. Badenski (Polonia)	46,9
	3. Zorin (U.R.S.S.)	48,4
800 m	1. ARZANOV (U.R.S.S.)	1:51,0
	2. Borraz (Spania)	1:51,9
	3. Medjimurec (Iugoslavia)	1:51,9
1 500 m	1. SZORDYKOWSKI (Polonia)	3:48,8
	2. Murphy (Irlanda)	3:49,0
	3. Pantalei (U.R.S.S.)	3:49,8
3 000 m	1. WILDE (Anglia)	7:47,0
	2. Norpoth (R.F. a Germaniei)	7:49,6
	3. Alvarez (Spania)	7:54,5
60 m *	1. NICKEL (R.F. a Germaniei)	7,8
	2. Siebeck (R.D.G.)	7,8
	3. Druc (Franța)	7,8

*PERȚA (România) — 7,9 — locul 4 în semifinale

Înălțime	1. GAVRILOV (U.R.S.S.)	2,20 m
	2. Dürkop (R.D.G.)	2,17 m
	3. Ioan (România)	2,17 m
Lungime *	1. LEPIK (U.R.S.S.)	8,05 m
	2. Beer (R.D.G.)	7,99 m
	3. Blanquer (Spania)	7,92 m

SARUCAN (România) — 7,69 m — locul 7
ZAHARIA (România) — 7,28 m — locul 17

Prăjină	1. TRACANELLI (Franța)	5,30 m
	2. Isaksson (Suedia)	5,25 m
	3. Nordwig (R.D.G.)	5,20 m
Triplusalt	1. SANEV (U.R.S.S.)	16,95 m
	2. Drehmel (R.D.G.)	16,74 m
	3. Ciocchină (România)	16,47 m

CORBU (România) — 16,35 m — locul 6

Greutate	1. BRIESENICK (R.D.G.)	20,22 m
	2. Rothenburg (R.D.G.)	19,70 m
	3. Colnard (Franța)	18,96 m

Feminin		
60 m *	1. MEISSNER (R.D.G.)	7,4
	2. Talliez (Franța)	7,5
	3. Van den Berg (Olanda)	7,5

*MONORANU (România) — 7,6 — locul 4 în semifinale

400 m	1. NEUFVILLE (Anglia)	53,0
	2. Fresse (R.F. a Germaniei)	53,1
	3. Besson (Franța)	53,6
800 m	1. SYKORA (Austria)	2:07,0
	2. Bragina (U.R.S.S.)	2:07,5
	3. Kolekowska (Polonia)	2:07,6
60 m g *	1. BALZER (R.D.G.)	8,2
	2. Micrina (U.R.S.S.)	8,2
	3. Sukniewicz (Polonia)	8,5

*BUFANU (România) — 8,9 — locul 5 în semifinale

Înălțime	1. GUSENBAUER (Austria)	1,88 m
	2. Popescu (România)	1,82 m
	3. Schmidt (R.D.G.)	1,82 m
Lungime	1. VISCOPOLEANU (România)	6,56 m
	2. Rosendhal (R.F. a Germaniei)	6,55 m
	3. Sarna (Polonia)	6,54 m
Greutate	1. CIJOVA (U.R.S.S.)	18,60 m
	2. Friedel (R.D.G.)	18,39 m
	3. Lange (R.D.G.)	18,09 m

Viorica VISCOPOLEANU este decisă să redevină în '72 «Viorica-68», începînd chiar de la Grenoble.

Baruch ELIAS, într-o ipostază de retușer al elevului său, Carol CORBU. «Poziția corectă a umerilor în timpul săriturii poate însemna medalie de aur!»

MASCULIN

60 m	1. BORZOV (U.R.S.S.)	6,6
	2. Kirscht (R.F. a Germaniei)	6,7
	3. Kokot (R.D.G.)	6,8
400 m	1. BADENSKI (Polonia)	16,8
	2. Savciuk (U.R.S.S.)	17,4
	3. Bratcikov (U.R.S.S.)	17,5
800 m	1. ARZANOV (U.R.S.S.)	1:48,7
	2. Lewis (Anglia)	1:50,5
	3. Kupczik (Polonia)	1:50,5
1 500 m	1. SZORDYKOWSKI (Polonia)	3:41,4
	2. Pantalai (U.R.S.S.)	3:41,5
	3. Del Buono (Italia)	3:42,1
3 000 m	1. I. STEWART (Anglia)	7:53,4
	2. Scholtz (R.D.G.)	7:54,4
	3. Alakasin (U.R.S.S.)	8:02,2
60 m g	1. BERES (R.F. a Germaniei)	7,8
	2. Demus (U.R.S.S.)	7,9
	3. Liani (Italia)	7,9

*SUCIU (România) — 8,2 — locul 4 în serii; PERTA (România) — 8,2 — locul 4 în serii; SEBESTIEN (România) — 8,4 — locul 5 în serii.

Înălțime	1 MAJOR (Ungaria)	2,17 m
	2. Tarmak (U.R.S.S.)	2,17 m
	3. Kelemen (Ungaria)	2,17 m
Lungime*	1. BAUMGARTNER (R.F.G.)	8,12 m
	2. Ter-Ovanesian (U.R.S.S.)	7,91 m
	3. Sărucan (România)	7,88 m

*JURCĂ (România) — 7,72 m — locul 4

Prăjină	1. NORDWIG (R.D.G.)	5,40 m
	2. Isakson (Suedia)	5,35 m
	3. Isakov (U.R.S.S.)	5,30 m
Triplusalt	1. SANEEV (U.R.S.S.)	16,03 m
	2. Corbu (România)	16,53 m
	3. Savlavici (U.R.S.S.)	16,24 m

DUMITRESCU (România) — 16,16 m — locul 4

Greutate	1. BRIESENICK (R.D.G.)	20,19 m
	2. Volkin (U.R.S.S.)	19,54 m
	3. Bruch (Suedia)	19,50 m

*GAGEA (România) — 16,60 m — locul 15

Feminie

60 m*	1. MEISSNER (R.D.G.)	7,3
	2. Talliez (Franța)	7,4
	3. Irrgang (R.F. a Germaniei)	7,4

*MĂRĂȘESCU (România) — 7,9 — locul 6 în serii

400 m	1. POPKOVA (U.R.S.S.)	53,7
	2. Boddig (R.F. a Germaniei)	54,3
	3. Sykora (Austria)	54,4
800 m	1. FALK (R.F. a Germaniei)	2:06,1
	2. Silai (România)	2:06,5
	3. Stirling (Anglia)	2:06,6
60 m g	1. BALZER (R.D.G.)	8,1
	2. Erhardt (R.F. a Germaniei)	8,1
	3. Sukniewicz (Polonia)	8,3

BUFANU (România) — 8,9 — locul 6; MİRZA (România) — 9,1 — locul 6 în serii; BIDULEAC (România) — 8,9 — locul 6 în serie

Înălțime	1. KARBANOVA (Cehoslovacia)	1,80 m
	2. Gavrilova (U.R.S.S.)	1,80 m
	3. Popescu (România)	1,78 m
Lungime	1. ROSENDAHL (R.F. a Germaniei)	6,44 m
	2. Szewinska (Polonia)	6,56 m
	3. Viscopolescu (România)	6,53 m
Greutate	1. CIJOVA (U.R.S.S.)	20,79 m
	2. Gummel (R.D.G.)	19,50 m
	3. Ivanova (U.R.S.S.)	18,69 m

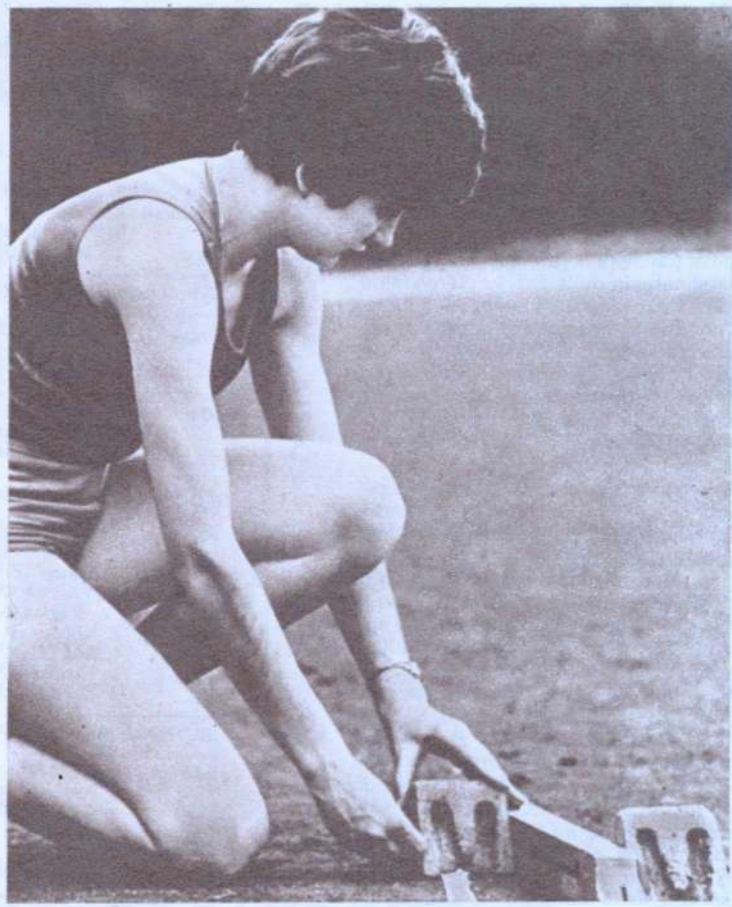
SĂLĂGEAN (România) — 16,43 m — locul 6

Se pare că vom asista la revenirea Marianeî GOTH. Dar, pentru a nu comite exagerări, revenirea ei va putea fi aplaudată chiar și pentru un loc în finala probei de 50 m plat, la Grenoble.

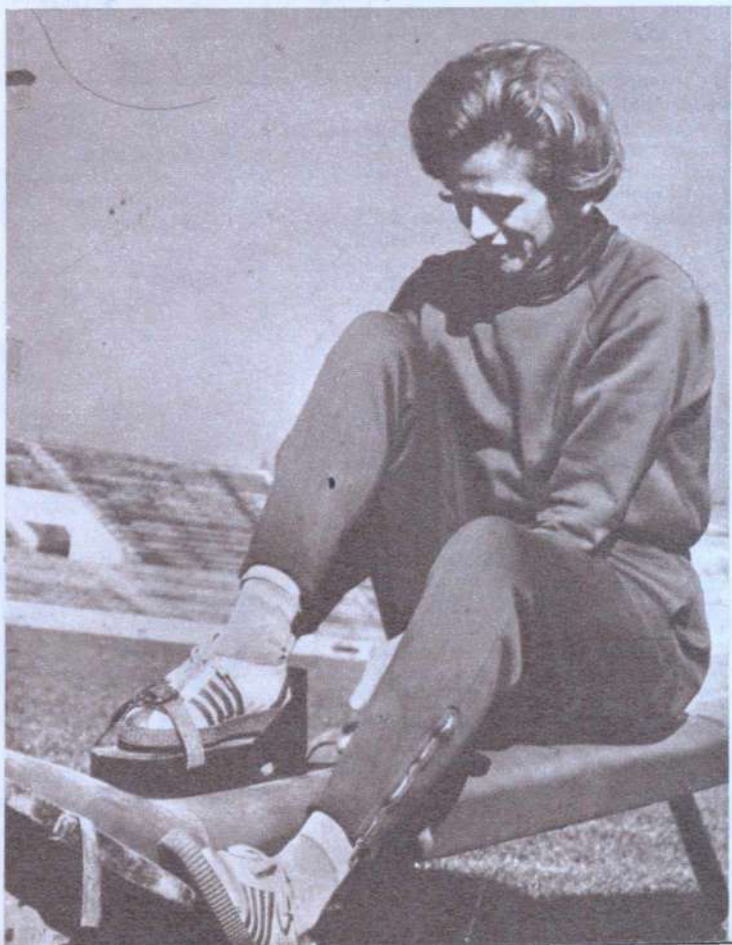
Ileana SILAI va figura la «europenele» de la Grenoble pe lista favoriteilor la medalii. Șansa ei la 800 m se va putea concretiza, deși către primul loc în această finală își îndreaptă ambițiile și Nikolic și Falck.

Valeria BUFANU, după eșecurile din 1971, de la «europenele» de la Sofia și cele de la Helsinki, în finala la 100 m garduri, este așteptată de noi toți să-și confirme adevărata valoare și-n afara «repetițiilor generale», adică, în primul rând, la Grenoble, prin spulberarea complexului pe care i-l creează Karin Balzer.

Fotografiile:
Ion MIHĂICĂ

Csaba DOSA, marea surpriză a «europenelor» de la Helsinki, nu va mai concura în 1972 în tricou de... outsider. La «europenele» de la Grenoble el va putea urca pe podium, chiar pe cea mai înaltă treaptă, fără să mai sîrnească mirarea în rîndurile specialiștilor.

MÜNCHEN... la ora SAPPORO

De pe crestele înzăpezite strălucind în soare ale stațiunii Bayrischzell, participanții la reuniunea anuală a Clubului Internațional de Schi al Ziariștilor coborau spre Münchenul învăluit într-o ceață deasă. Dacă cu doi ani în urmă, într-o zi luminoasă de vară, reușeam să fac o poză «panoramică» a locului, marcat de temelii și dune de pământ, acum, de pe platforma superloară a Turnului televiziunii, înalt de 290 de metri, abia mai deslușeam câte ceva, deși aveam mult mai multe de văzut. Așa că, instalați în autocare, 250 de ziariști din 26 de țări priveam munca gigantică ce se desfășura acolo și, cu coadă bunăvoință, abia prindeam crîmpeie din bogatele explicații ale unui ghid expert și sirguincios...

È într-adevăr impresionant să vezi cum, din cîmpul de aviație Oberwiesenfeld, pe care s-au depozitat ani la rînd resturile demolărilor din oraș, a răsărit un uriaș complex sportiv. Iată, aici, unde în iunie 1970 doar cîțiva stîlpi erau ridicați în picioare firave, susținuți de macarale, Stadionul Olimpic, gazonat, cu tribune peste care e trasă o rețea de cabluri ce va forma acoperișul.

Dincolo, centrul de presă, capabil să găzduiască 4 000 de gazetari și care va primi apoi, ca mai toate construcțiile «nesportive», întrebuintări urbanistice, iar mai încolo orașelul olimpic, la care se fac, după aparențe, finisările interioare.

Pe trei milioane de metri pătrați se lucrează febril, proficîndu-se de cîmpul bun, fără

zăpadă și ger, parcă anume comandat. Malurile de pământ au fost perfect încadrate în peisajul olimpic, de parcă ar fi fost create după întocmirea planurilor, drumurile de acces (se prelinimă 300 000 de trecători zilnic) au fost asfaltate, zeci de mii de arbori, în «spraițuri» de sprijin, pînă prind puteri, sînt gata să înfrunzească. Pe oglinda înghețată a lacului artificial, care dă poezie orașelului, zburdă pe patine copii și constructorii în pauza lor de lucru.

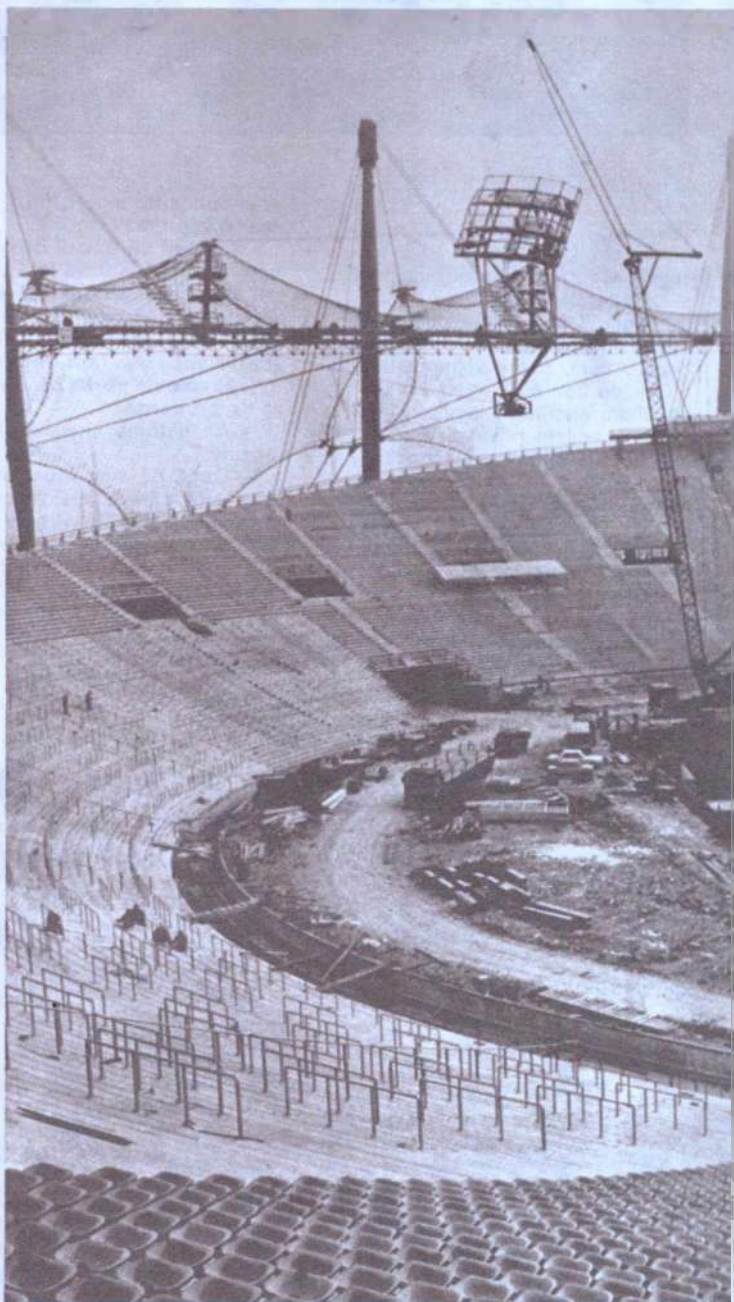
Iată și construcția viitoarei săli de sport, cu 12 000 de locuri. Numai atîtea? Da! Sala, ca și stadionul, ca și patinoarul, are dimensiuni care... privesc în viitor, după Jocuri. Olimpiada 1972 a fost denumită «ediția distanțelor scurte», nu a construcțiilor gigantice, ca cele de pînă acum.

Nu știu de ce, am părăsit locul, ca toți cei ce trec pe acolo, cu semnul întrebării pe față: va fi gata la timp? Fiindcă, oricum, pînă se va tăia panglica inaugurală mai e de furcă. Dar gazdele au și dibăcit un răspuns calmant: «Anul 1972 e un an bisect — vezi 29 februarie! ...Apoi, deschiderea festivă a J.O. are loc într-o după-amiază. Așa că... încă o dimineață întreagă la dispoziția constructorilor».

O fi o glumă? O fi chiar așa? Vom vedea la 26 august.

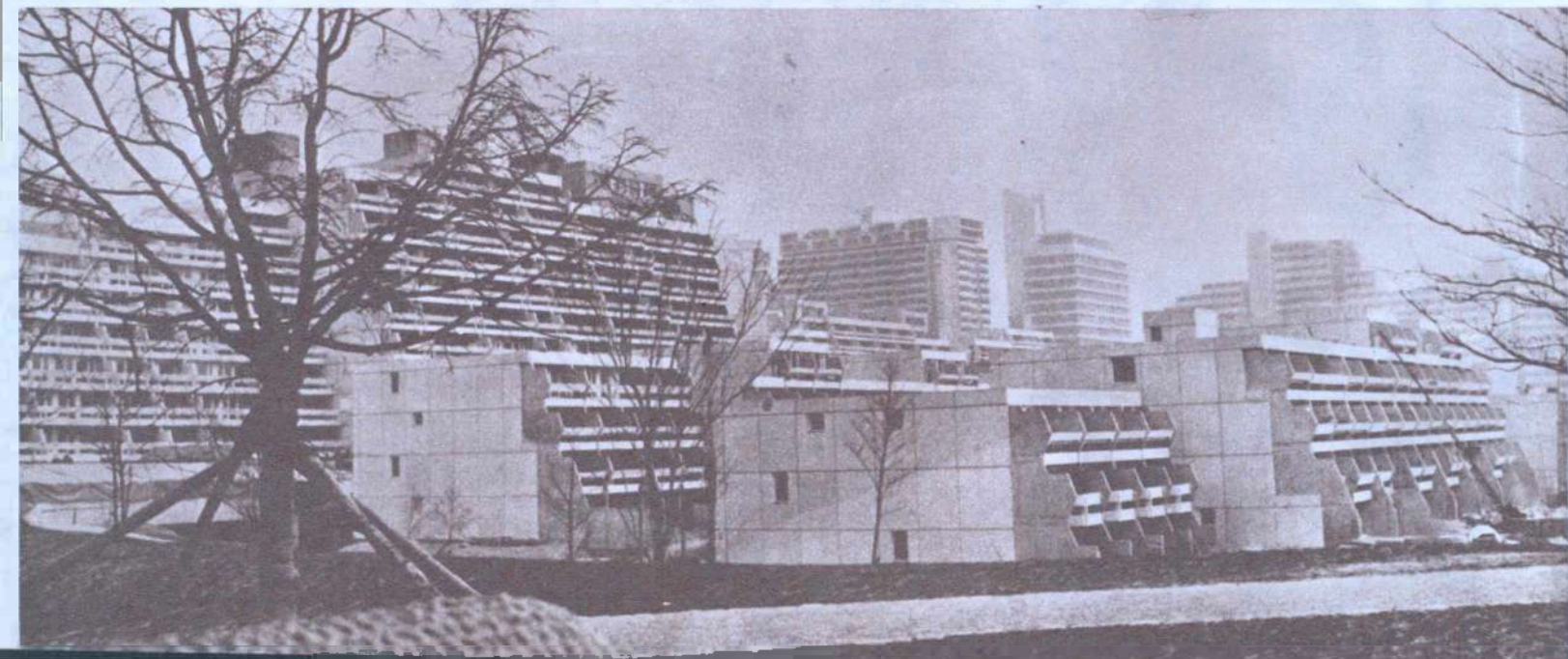
Ferice de japonezi, cu Olimpiada de iarnă! Ei au scăpat de... termene.

Mircea COSTEA
(fotografiile autorului)

Stadionul Olimpic este acoperit cu o rețea de cabluri peste care se vor monta plăci de plastic transparent.

Vedere parțială a «orașelului» olimpic.

VASILE MARIUȚAN ȘI ELEVII SĂI

Nu l-ași uitat, desigur, pe Vasile Mariuțan, fostul campion al «greilor» noștri. L-am revăzut zilele trecute în «sala mică» de antrenament a boxerilor de la Dinamo. A rămas, așa cum îl vedeam și cu ani în urmă, un uriaș cu ochi veseli de copil. Acum, când a schimbat mănușile de box cu buretele și proșopul antrenorilor, e la fel. Mă gîndesc că aceste priviri îl ajută să intre în... intimitățile copiilor pe care îi antrenează. L-am întrebat pe Vasile de cîți ani se ocupă cu boxul.

— De vreo 20 — îmi răspunde lăzăr să se gîndească. În 1952, la Timișoara, bătrînul antrenor Paul Mentzel a fost cel care mi-a pus pentru prima dată mănușile în mîini.

— Spune-mi sincer, nu ți-a fost teamă la primul meci?

— Nu cred că există boxer bun care pe lingă o tonă de curaj să nu albă și un grăunte de teamă. Grăuntele acesta te ajută să înveți să te aperi. Și asta e foarte important. De fapt, eu nu aș spune că este vorba de «teamă», ci de prudență.

— Ai pătruns greu în tainele boxului?

— După părerea mea, boxul e o știință căreia nu-i dai nici o dată de capăt. Totul este să înveți cît mai mult într-o perioadă cît mai scurtă. La început te ajută calitățile fizice și talentul. Mai tîrziu numai munca și viața ordonată, sportivă. Eu m-am afirmat destul de repede. După

un an de antrenamente am cucerit titlul de campion la juniori. Eram încă la Metalul Timișoara.

— Când ai început să boxezi pentru Dinamo București?

— În 1957, după o «escală» de doi ani la Dinamo Brașov.

— Care este omul din box pe care l-ai iubit cel mai mult?

— Nea Costică Nur. Nu cred că există un antrenor mai priceput și un om mai bun decît el. Său, pe ring, în focul luptei, antrenorul ți este cel mai apropiat ajutor. O simplă privire de încurajare din partea lui ți poate da puteri pe care credeai că nu le mai ai. Dar pentru asta, cum să spun, trebuie să simți și inima lui bătînd în pieptul tău. Și inima lui nea Costică a bătut ani

de zile în pieptul meu. Așa aș vrea să simtă și copiii pe care îi pregătesc eu acum...

— Spune-mi, Vasile, ce te-a determinat să devii antrenor?

— Dragostea pentru acest sport dur, dar deosebit de frumos. De fapt, mi-am realizat visul. Ca să pot deveni un antrenor cît mai priceput, m-am înscris în 1964 la I.E.F.S. și am absolvit Institutul în 1969, avînd, bineînțeles, specialitatea box. Dar marele meu profesor rămîne tot Constantin Nur.

— Care a fost cea mai mare satisfacție a ta de cînd te ocupi de box?

— Am cîștigat de opt ori titlul de campion al țării, am o medalie de argint de la «europenele»

O lecție la mănuși cu Vasile Mariuțan. Dacă îndrăznești să-l înfrunți pe «uriașul» Vasile, fie și numai la antrenament, nu-ți mai e teamă în meciuri oficiale.

MARIUȚAN

Pregătire fizică, multă pregătire fizică. Mariuțan dorește să-i facă pe elevii săi puternici, dacă s-ar putea mai puternici decât el.

din 1957, am medalia de aur la «Trofeul Primo Carnera» și multe, foarte multe victorii în meciuri internaționale. Dar marea satisfacție o voi cunoaște abia când unul dintre elevii mei va îmbrăca tricoul de campion.

— Când crezi că se va întâmpla evenimentul?

— Nu știu. Sper, însă, că nu va trece prea mult timp. Abia acum îmi dau bine seama câtă muncă investește un antrenor pentru a face un campion.

— Câți copii ai în secție?

— 22 legitimați și vreo zece

puști de 12—13 ani nelegitimați.

— De când te ocupi de ei?

— Din 1970, când am fost angajat la Dinamo ca antrenor. O parte, însă i-am preluat de la colegul meu Geza Fűresz. I-am menținut pe aceștia, am «creat» alții, fapt este că acum am un campion de juniori la «semigrea», Mircea Simon, un mare talent, și un băiat în lotul național de juniori, «cocoșul» Ion Vladimir.

— Ce îți dorești pentru 1972?

— Cît mai multe succese pentru băieții mei. Veți auzi, sînt

sigur, de isprăvile lor în competițiile juniorilor. Iată și câteva nume: Jonel Vancea (strungar), Valentin Vrinceanu (elev), Nicolae Ivan (mecanic auto) și Ion Gogonea (elev). Vreau să se vadă că am învățat meseria de antrenor de la nea Costică Nour.

I-am urât tînrului antrenor Vasile Mariuțan numai reușite. Și dacă va izbuti ca antrenor tot atît cît a realizat ca boxer, sîntem siguri că va da clubului său mulți campioni.

Petre HENT

PUTIA
CU
scrizori

CRISTIAN NIȚĂ — București. La campionatele europene de box disputate în 1963, la Moscova, actualul campion la categoria semigrea, Ion Monea, a participat la întrecerile «mijlociilor». Iată rezultatele partidelor susținute de el: după ce a câștigat la puncte meciurile cu Franenlob (Austria), Dampc (Polonia) și Schultz (R.D.G.), a pierdut în finală meciul cu campionul sovietic Popencenko, prin K.O. în primul rund.

S. CONSTANTIN — Slobozia. În primul rînd, vă mulțumesc pentru felicitări. Iată și răspunsul la întrebare: în finala «Cupei României», jucată în iunie 1968 de către echipele Dinamo și Rapid, poarta dinamoviștilor a fost apărată de Niculescu. Scorul a fost deschis de Năsturescu în minutul 70. A egalat Dumitrache cu șapte minute mai tîrziu, iar Neagu a ratat în ultimul minut de joc o lovitură de la 11 m. Au urmat prelungirile și Dinamo a câștigat Cupa prin golurile înscrise de Lucescu în minutele 115 și 116.

PETRE IZGHIREANU — Lugoj. Îmi pare rău că nu vă pot răspunde la întrebări. Nu am nici cea mai vagă cunoștință despre situația financiară a cluburilor profesioniste de fotbal și, sincer să fiu, nici nu mă interesează. Consider problema undeva în afara sferei sportului și, deci în afara preocupărilor mele.

MIRELA VANCEA — Cluj. Nu v-am răspuns «urgent», cum m-ați rugat, deoarece am socotit că tot va trebui să așteptați revenirea în țară a tenismenului Ilie Năstase. Îl puteți scrie pe adresa Federației române de tenis, București, str. Vasile Conta nr. 16.

PETRE TABARANA — comuna Moșteni. 1) Profesioniștii primesc bani pentru activitatea lor sportivă. Ei nu au dreptul să participe la Jocurile Olimpice. 2) Bobby Moore joacă la West Ham United, iar Bobby Charlton la Manchester United. 3) Fotbaliștilor de la U.T.A. le puteți scrie pe adresa: str. Mărășești nr. 36, Arad.

DOINA DOBOȘ — Oradea. Doriți să corespondați cu suporteri ai echipei de fotbal Crișul, «dacă mai sînt» — cum precizați dv. Să sperăm, nu au dispărut cu toșii. Eu le dau adresa unde vă pot scrie: str. Dr. Petru Groza nr. 21, Oradea. În privința clasamentului celor mai buni zece fotbaliști ai anului trecut, vă promit să păstrez o discreție totală. Nu vreau să vă pun rău cu atîtea mi și mi de... «specialiști» din întreaga țară.

MARCEL TUDOR — comuna Mănești. 1) Anul trecut, cele mai frumoase rezultate pe plan internațional le-a obținut tenismenul Ilie Năstase, motiv pentru care a și fost desemnat drept cel mai bun sportiv român al anului. 2) Greu de spus care a fost cel mai bun fotbalist român în ultimul deceniu. Dacă socotim după preferințele publicului (anchetele revistei «Fotbal») atunci pe primul loc se clasează Dobrin, care în decurs de zece ani a fost de cinci ori «marele preferat». 3) Lui Dobrin îl puteți scrie pe adresa clubului său din Pitești, F.C. Argeș, str. Horia, Cloșca și Crișan nr. 15. Cealaltă adresă nu o cunosc.

CONSTANTIN GAIDAIENCO — comuna Poiana, jud. Ialomița, dorește să corespundă cu suporteri ai echipei de fotbal Steaua (în cluda rezultatelor obținute de formația sa favorită în turneul din America de Sud). Amatorii îi pot scrie pe adresa de mai sus.

Petrus

UN CAMPION EUROPEAN LA BUCUREȘTI ?

Zilele trecute am primit la redacție un plic conținînd o fotografie a celui mai bun pugilist francez din anul trecut, Jean Clauze Bouttier, campionul Europei la categoria mijlocie. A fost pentru noi o surpriză plăcută, mai ales cînd am citit rîndurile

lui Jean Bretonnel, antrenorul lui Bouttier: «Urez mari succese boxerilor români, prietenii ai Franței, la Jocurile de la Munchen».

Mai puțin cunoscut în țara noastră, Bouttier este considerat de către specialiștii careului magic din Europa — împreună cu argentinianul Monzon — drept cel mai bun «mijlociu» din boxul mondial actual. Această părere nu este împărtășită însă și de comentatorii americani. Aceștia îl socotesc drept cel mai tare «mijlociu» din lume pe compatriotul lor, negrul «Cyclone» Eugene Hart. Se va vedea cine are dreptate numai atunci cînd Hart se va întîlni cu Bouttier și cu Monzon.

Noi îi mulțumim antrenorului Bretonnel pentru urările de succes adresate boxerilor noștri și, la rîndul nostru, îi dorim lui Bouttier, care și-a exprimat dorința de a ne vizita țara, noi victorii și... centura de campion mondial.

*Je souhaite de bons succès
aux boxeurs Roumains, amis de la France,
Jean de France de Amund*
J. Bretonnel
16-1-1972.

ECHIPA UNGARIEI LA... MA

N. DUMITRESCU III:

„Formația de astăzi reprezintă 90 la sută din valoarea...

POJONI: „Calificarea s-ar putea obține la Budapesta“

PETESCU: „La Budapesta, U.T.A. a avut 0-0 pînă în minutul 60...“

Rep: V-aș ruga să-mi vorbiți despre viitorii noștri adversari în campionatul european de fotbal, echipa Ungariei. Știu că ați văzut în repetate rânduri Ungaria jucînd, mai ales la televizor. Mai știu că U.T.A. a susținut, în cursul anului 1971, două jocuri amicale cu echipa Ungariei, la Arad și la Budapesta. Cu alte cuvinte, aveți argumente suplimentare. Vă rog...

N. Dumitrescu: Echipa de astăzi a Ungariei datează mult noului său antrenor Ilovszki, un om mai hotărît, care a urmat la conducerea tehnică a «naționalei» lui Jozsef Hoffer, ziarist cunoscut dar care s-a dovedit a fi mai mult un visător... un fel de Saldanha... la cirna echipei ungare.

Petescu: Ilovszki, mult mai realist decît predecesorul său, a... reconsiderat cîțiva jucători, ca Dunai II, Fazekas, Szücs, la care Hoffer renunțase.

Pojoni: Și a mai fost ceva. Ilovszki și-a dat seama, cu bunul lui simț de practician, că e bine să te axezi pe Ujpest, adică pe echipa care domină campionatul.

N.D.: Cu alte cuvinte, Ilovszki a fost partizanul «scheletului» în alcătuirea echipei sale.

Rep.: Aș dori să-mi spuneți cum apreciați valoarea actuală a echipei Ungariei în raport cu valoarea bine cunoscută din 1954, de pildă, sau din 1966.

N.D.: Nu e cazul, cred, să ne referim la 1954. Comparațiile care pun față în față două echipe eșalonate pe două decenii induc mai mult în eroare. Luînd ca punct de reper 1966, adică echipa lui Albert, Varga, Meszöly, Matrai, aș spune că actuala echipă reprezintă cam 90 la sută din valoarea formației care ne-a impresionat în Anglia, contra Braziliei. Aș mai adăuga că stilul a rămas același — joc agresiv, cu forță corporală, dublată bineînțeles de o tehnicitate pregnantă. La capitolul viteză, fotbalistii maghiari excelează mai ales de la jumătatea terenului spre poarta adversă.

Petescu: Eu mi-aș permite să spun că față de echipa din 1966 jocul s-a schimbat puțin. În 1966, Varga, secundul lui Albert, era și constructor. Astăzi, în schimb, echipa ungară joacă cu două virfuri **sută la sută**. Astăzi, Dunai și Bene sînt un fel de Hurst și Hunt ai Angliei 1966.

Pojoni: Cred că am putea spune că Dunai și Bene sînt doi jucători pe care îi interesează numai golul.

N.D.: E bine să reținem, totuși, că cele două virfuri joacă pe toată lățimea terenului. Extremele desfășoară o activitate foarte intensă, se retrag în mod deliberat și atrag pe fundași și caută să-i aducă pe Bene și pe Dunai în situații de **doi la doi** cu stoperii, chiar de la 40 metri de poartă.

Pojoni: Aș vrea să subliniez rolul deosebit al extremelor Fazekas și Zambo, care caută uneori să creeze spații libere de pătrundere și pentru fundași.

Petescu: Aș vrea să intervin cu amintirea unei schimbări tactice deseori întîlnite în atacul maghiar. De foarte multe ori, Bene pornește în diagonală spre locul tactic al lui Zambo, Dunai se demarcă și astfel se realizează un triunghiul.

N.D.: Toate acestea sînt elemente firești. Ele trebuie să ne impresioneze. Cred că astăzi fotbalistii unghuri păstrează doar reminiscențele complexului de inferioritate pe terenul de fotbal. La capitolul experiență cred că i-am ajuns din urmă.

Pojoni: Nu trebuie omis faptul că apărarea echipei noastre din țara vecină este mult mai slabă decît atacul.

Petescu: Eu aș vorbi mai puțin despre aspectul tactic și mai puțin despre aspectul fizic și mai puțin despre aspectul psihic și mai puțin despre aspectul moral. Treapta superioară este situația de 1-1 în fața porții adverse, unde se încearcă lansarea virfului și apoi depășirea fundașului prin viteză. Un exemplu: la o lovitură liberă de pe partea dreaptă Dunai și Bene ocupă zona din colțul scurt, iar Vidossy (excelent cu capul) și Juhasz se duc spre colțul lung. Am văzut multe goluri din această așezare apărare schematică.

N.D.: În general, fotbalistii maghiari, datorită experienței lor, caută să simplifice jocul la maximum. Treapta superioară este situația de 1-1 în fața porții adverse, unde se încearcă lansarea virfului și apoi depășirea fundașului prin viteză.

Petescu: Din asemenea lansări am primit goluri de la Budapesta. Aș vrea să amintesc «tricolorilor» noștri că noi, U.T.A., am avut 0-0 la Budapesta pînă în minutul 60. În acest moment, însă, s-a produs accidentarea lui Lereter. Înlocuitorul său, Calinin, ne-a cîlțit, poate, n-a intrat imediat în joc și astfel am primit trei goluri în 10 minute, din lansări peste Calinin.

Rep: Cum ați reușit să mențineți acel 0-0 pînă în minutul 60?

Pojoni: I-am anihilat pe fotbalistii maghiari cu un dublaj foarte riguros pe partea unde se afla mingea. Petescu poate spune că ne-am dublat ne-au redublat și ne-au retriplat.

Petescu: Dublajul e o artă. Dacă-l învești, e mai cîștigător decît jocul cu libero permanent. Mi-aș permite să recomand apărării noastre un dublaj foarte strict. Mă gîndesc că Dinu ar trebui să-l dubleze pe Lupescu, tot așa cum și Lupescu încearcă să-l dubleze pe Dinu.

N.D.: Jocul nostru în apărare trebuie să urmărească micșorarea spațiilor de joc.

Petescu: La Budapesta nu ne putem permite jocul de a juca cu oameni care să nu-și asume și sarcini defensive. Dacă fiind nevoie ca trei oameni să anihileze prin dublaje rotative doi oameni ce anvergura lui Dunai și Bene și dat fiind că fotbalistii unghuri susțin întotdeauna ofensiva cu Juhasz și Szücs, e nevoie absolută de presingul virfurilor noastre. Dacă Dobrin și Dumitracu...

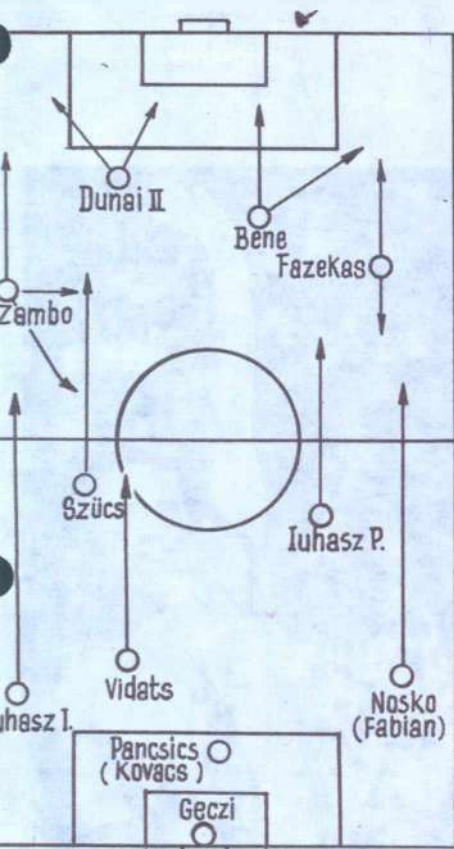
UNGARIA—NORVEGIA 4-0, la 28 octombrie 1971, în cadrul Campionatului Europei. Bene înscrie primul gol.

MAGNETOFON

„Echipa lui Albert“

În jurul magnetofonului, Pojoni, reporterul, N. Dumitrescu și Petescu.

(în eventualitatea că vor juca) nu vor înțelege să facă acest lucru, atunci șansele noastre se reduc.

N.D.: Contraatacul nostru are cele mai mari șanse pe extreme, unde fundații laterali unguri sînt mai slabi. Mă gîndesc mai ales la Juhász. Noszko poate fi dejucat cu combinații. El e dublat întotdeauna de Páncsics.

Rep.: Care sînt valorile individuale ale echipei Ungariei?

Pojoni: După părerea mea, în ordine, jucătorii cei mai buni sînt Zambo, Páncsics, Bene, Szücs, Dunai, Fazekas. Dunai, luat separat, nu e o mare valoare, dar e pus în valoare de către coechipierii săi.

Rep.: Care este pronosticul dv.?

N.D.: Cred că gazdele vor cîștiga atît la Budapesta, cît și la București. Apoi, se va pune totul la cîntar. În orice caz, ofensiva echipei ungare trebuie barată la Budapesta.

Petescu: După părerea mea, calificarea trebuie decîștă la Budapesta. Noi, U.T.A., sîntem în general o echipă ofensivă. La Budapesta, însă, am jucat defensiv, trecînd unul din virfuri pe post de mijlocas.

Pojoni: De acord cu Mircea. Nu avem motive de trac. Ș-ar putea obține calificarea la Budapesta. Trebuie să respectăm sarcinile duble mai mult ca oricînd. Trebuie să avem 11 jucători cu un potențial de 22. Să nu cumva să se omită posibilitatea de a urmări la fața locului meciul Ujpest-Celtic, de la Budapesta.

N.D.: Aș fi foarte fericit ca echipa națională a României să obțină calificarea în turneul final. Aceasta ar fi cea mai mare bucurie pentru un fost internațional care a avut prea puține bucurii în echipa reprezentativă. Urez din toată inima succes «tricolorilor» de astăzi.

Rep.: Vă mulțumesc.

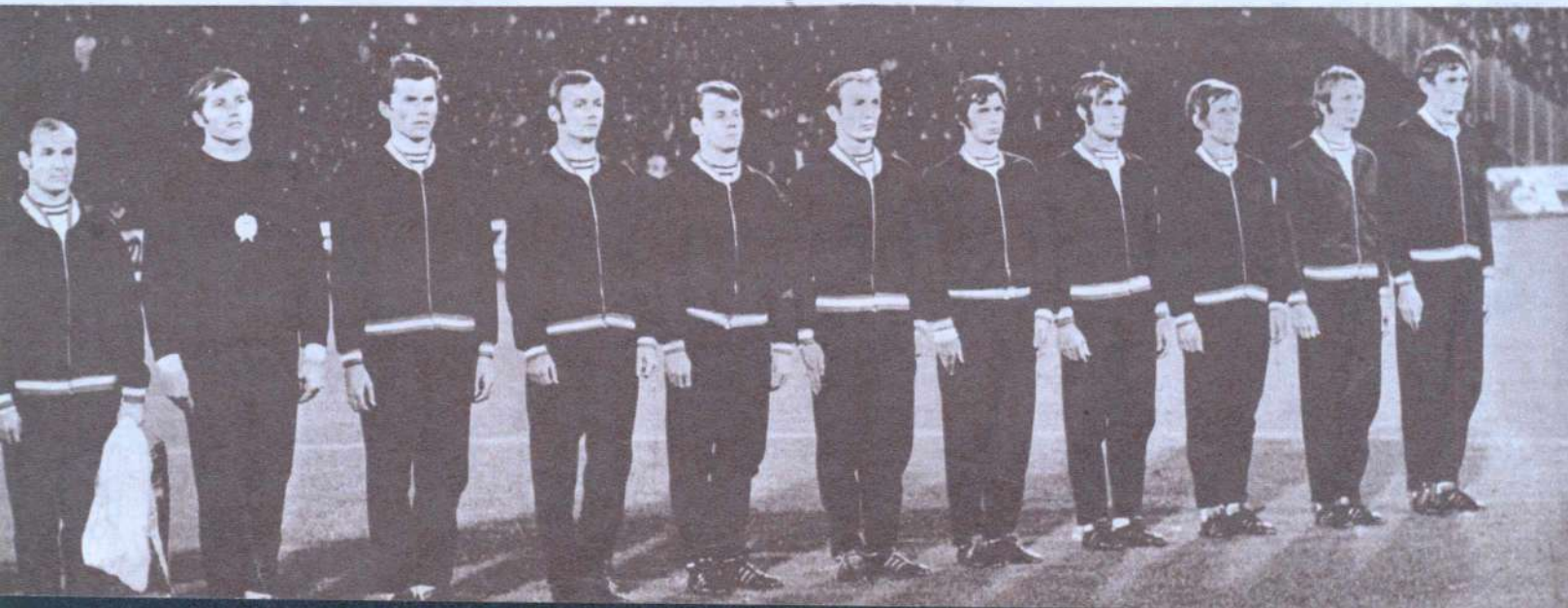
Rep.: Ioan CHIRILĂ

Foto: Paul ROMOȘAN

Aprilie, 1966. BUCUREȘTI—BUDAPEȘTA 2-1, pe stadionul «23 August». Atac la poarta oaspeților, susținut de Dumitru Popescu (la balon) și de Mircea Dridea.

Echipa UNGARIEI. De la stînga: Bene, Geczi, Páncsics, Vidats, Szücs, Juhász Istvan, Juhász Peter, Nosko, Zambo, Fazekas, Dunai II.

să ne cunoaștem viitor

BAYERN München și vedetele sale

Chiar dacă pînă acum două echipe vest-germane au polarizat atenția (**Borussia Mönchengladbach** în C.C.E. și liderul clasamentului, **Schalke 04**), **Bayern München** rămîne totuși cea mai populară formație de fotbal din R.F. a Germaniei. Paradoxal, clubul din orașul Olimpiadei 1972 nu este cel mai vechi din țară și nici nu are palmaresul cel mai bogat dintre echipele care activează în prima ligă.

Bayern München și-a cîștigat un prestigiu internațional abia în ultimii 5-6 ani, de cînd unii jucători crescuți de club au ajuns la maturitate, reușind să ridice valoarea echipei. Este vorba de jucătorii de bază, pe care-i prezentăm în chenarul alăturat.

În acești ani, **Bayern München** și-a îmbogățit palmaresul în mod deosebit.

În 1966 reușește evenimentul: cîștigă Cupa și campionatul vest-german. În 1967 a cucerit trofeul «Cupa cupelor», învingînd în finală, după prelungiri, pe **Celtic Glasgow** (autorul golului, Roth — min. 108).

Apoi, în 1967, 1968 și 1971 ajunge din nou în posesia Cupei R.F. a Germaniei. În plus, mai trebuie remarcat că în acești ani **Bayern München** a jucat întotdeauna rolul primei viori, fiind la un pas și de cucerirea titlului. Iată formația de bază pe care o alinaiază pe teren antrenorul **Udo Lattek**: **Maier-Hansen, Beckenbauer, Schwarzenbeck, Breitner-Hoeness, Schneider, Zobel-Roth, Müller, Sühnholz**. Rezerve: **Weiss, Hoffmann, Koppenhöfer**.

Franz BECKENBAUER

Născut la 11 septembrie 1945, la München. Are 75 kg și o înălțime de 1,81 m. Căsătorit — trei copii. Din 1965 a fost de 51 ori selecționat în echipa R.F. a Germaniei. A făcut parte din echipe vest-germană, de două ori finalistă la C.M. (1966 și 1970).

Pasiuni: cinematograful și pianul.

Franz Beckenbauer — marele artisan al victoriilor echipei din München — este pentru moment indisponibil, în urma unei grave rupturi musculare.

Gerd MÜLLER

Născut la 3 noiembrie 1945. Are 76 kg și o înălțime de 1,74 m. Din 1966 a fost de 38 ori selecționat în echipa reprezentativă. Din 1964 activează la **Bayern München**. Este «recordmanul golgeterilor din istoria campionatelor vest-germane și în meciurile internaționale. Jucător athletic complet, cu un simț deosebit al porții, folosind jocul de cap și ambele picioare. Pasiuni: tenisul de masă.

Gerhard Müller, «omul de gol» al lui Bayern și golgeterul absolut al campionatului vest-german.

Sepp MAIER

Născut la 28 februarie 1944. Are 76 kg și o înălțime de 1,83 m. Căsătorit. Din 1966, de cînd a debutat în echipa națională, a îmbrăcat tricoul primei reprezentative de 33 ori. Din 1958 joacă la **Bayern München**. Are o extraordinară viteză de reacție.

Pasiuni: cinematograful și tenisul de masă.

Există un „antidot“ ? TOTTENHAM

Sigur că există de vreme ce «pintenașii» lui Nicholson au cunoscut înfrângeri în trecutul îndepărtat sau mai apropiat... Dar întrebarea din titlu se vrea pusă din punctul de vedere al formației U.T.A. Pentru că aceasta interesează acum, înaintea dublei confruntări dintre puternica garnitură londoneză și lidera campionatului nostru. Răspunsul la interogație, egal cu posibilitatea lui U.T.A. de a ajunge în semifinalele Cupei U.E.F.A. are un punct de reper. Și el se numește Rapid sau — mai corect spus — partidele giuleștenilor în fața aceluiași jucători care vor apare la 7 martie pe stadionul din Arad.

Deci ce poate face U.T.A. spre a trece de Tottenham? Simplu, să nu facă ceea ce a făcut ...Rapid. Adică, înainte de orice, să evite fotbalul în forță. Mai puțin în partida de la Londra, dar mai mult în aceea de la București, s-a văzut că a încerca să utilizeze această

armă în fața unor campioni ai fotbalului athletic — cum sint jucătorii englezi și cu precădere Tottenham, considerați ca cea mai bine dotată fizic dintre formațiile de prima ligă — constituie o veritabilă sinucidere.

Nicu Dumitrescu știe însă mult mai bine decât noi, se înțelege, acest mare adevăr și planul lui tactic care a început să se nască (ne-o mărturisea) în chiar clipa cind în receptorul telefonic a auzit numele adversarului său din sferturi, vrea să pornească de la premize diametral opuse celor pe care și-au fundamentat tactica jucătorii din Grant. Nicholson nici nu bănuiește că se va afla în fața unui «unsprezece» de o cu totul altă culoare fotbalistică. Celelalte amănunte ale «construcției tactice U.T.A.», meticolosul antrenor din Arad speră să le definitiveze după ce va urmări pe viu jocul «pintenașilor» cu Leeds, în campionat. Să-i dăm tot creditul lui Nicolae Dumitrescu!

FIȘĂ BIOGRAFICĂ

Data nașterii: Tottenham a luat ființă în anul 1882;

Momentul «majoratului»: 1950/51 și 1960/61, cind cîștigă titlurile de campioană a Angliei;

Date memorabile din viața sa competițională: cîștigătoare a «Cupei Angliei» în 1961, 1962 și 1967;

Performanța majoră: 1961-sezonul cind obține marele «event» — campionatul și «Cupa Angliei»;

Cea mai strălucitoare afirmare în arena internațională: cîștigarea «Cupei cupelor», în 1963 (5-1 în finală cu Atletico Madrid);

Vedetele sale: omul nr. 1 — Peters, jucătorul cel mai prețios al lui AH Ramsey în echipa Angliei; Chivers — renumitul golgeter, titular și el al reprezentativei engleze; Mullery, internațional englez și ef; internaționalul scoțian Gilzean; internaționalul irlandez Jennings.

Cei doi Martin — Peters (dreapta) și Chivers — vedetele de 24 carate ale lui Tottenham.

O UNDĂ DE ZEFIR

Citeva cuvinte despre startul din 1972 al «tricolorilor», acum cînd se joacă, în Turcia, primele meciuri internaționale ale anului.

În primul rînd, o observație generală: în momentul de față, aproape toată lumea consideră echipa constituită, singurele semne de întrebare fiind refacerea fizică a lui Dumitrache și cea psihică a lui Răducanu. Dacă așa stau lucrurile, nu este exclus ca echipa acestei primăveri să repete una din variantele anului 1970, adică: Răducanu-Sătmăreanu, Lupeșcu, Dînu, Deleanu — Dumitru, Nunweiller VI — Dembrovșchi, Dobrin, Dumitrache, Lucescu plus Iordănescu și permutările de rigoare în cvartetul ofensiv.

Acest «imobilism» structural poate fi considerat drept forța (sau slăbiciunea) echipei noastre naționale. Acest «imobilism» e o calitate, în măsura în care asigură omogenitatea de ansamblu a echipei, și un defect, în măsura în care sîntem nevoiți să acceptăm ideea că, în ultimii doi ani, un singur jucător — Iordănescu — a izbutit să «spargă» rîndurile foarte strînse ale «unsprezecelui» de la Guadalajara.

Recentul meci de pregătire de la Pitești a adus, totuși, o undă de zefir, și tocmai unde ne așteptam mai puțin. Este vorba de evoluția dezinvoltă a doi dintre «intruși»: Crețu și Ștefan. Faptul este cu atât mai semnificativ, cu cît Crețu și Ștefan erau considerați un fel de «umpluturi» formale pe lista lotului.

Evoluția acestor doi debutanți atrage atenția asupra faptului că echipa națională, chiar dacă are meritul de a se fi constituit în urma unor generoase eforturi, are nevoie, fie chiar și pentru tricourile 12, 13, 14, 15, 16, 17 și 18, de un filtru permanent, care să scoată la iveală pe cei mai buni fotbaliști ai momentului, eliminînd rezervele clasice. În legătură cu asta ar fi bine să se studieze și componența lotului olimpic, unde, se pare, există, în momentul de față, cîțiva jucători demni de luat în seamă..

(I. ch.)

În fotografie, un cuplu pe care îl visează aproape toți iubitorii fotbalului, dar care, deocamdată, e doar un vis. Se pare că totul depinde de... Dumitrache.

Foto: Paul ROMOȘAN

DUMITRACHE

DOBRIN

SHANE GOULD

o mare favorită la Jocurile Olimpice

● 6 recorduri mondiale în 250 de zile ● Pulsul - 39 de bătăi pe minut ● Multipla recordmană a crescut în piscina „Sans Souci” din Sydney

În ultimii opt ani (și mai precis de la J.O. desfășurate în 1964 la Tokio), care au marcat un excepțional progres al rezultatelor în piscinele lumii, pe firmamentul natației au apărut numele unor mari staruri, precum Mark Spitz, Claudia Kolb, Gary Hall, Roland Matthes, Debbie Meyer, Hans Fassnacht, Nikolai Pankin, Catie Ball, Gunnar Larsson, Karen Muir, care au dat o mare strălucire înocului, sport de largă întindere pe întregul glob. Astăzi, rubricile de specialitate ale cotidianelor sportive (și nu numai ele) se ocupă pe larg de o altă super-vedetă — Shane Gould, laureată a tuturor anchetelor de la sfârșitul sezonului trecut, înotătoarea care a monopolizat pur și simplu recordurile lumii ale probelor de craul, de la 100 m pînă la 1500 m.

Istoria ne reamintește un caz asemănător, cel al americancei Helene Madison (decedată recent), care în 1932 deținea cele mai bune performanțe mondiale la 100 m, 200 m și 400 m liber. Mulți specialiști continuă să susțină că noul fenomen de la Antipozii nu a atins încă valoarea predecesoarei sale Dawn Fraser, campioană olimpică în 1956, 1960 și 1964 la 100 m (caz unic), și că rezultatul de 58,9 al lui Fraser din 1962 (cînd nu se foloseau întoarceri prin rostogolire) ar fi

superior performanței de 58,5, realizată de Shane pe «sută».

Lăsînd la o parte însă orice fel de speculație, va trebui să recunoaștem, alături de marea majoritate a tehnicienilor, că un asemenea caz prolific (6 recorduri ale lumii în 250 de zile) nu am mai întîlnit în istoria acestui sport. La 15 ani, Gould (1,72 m și 60 kg) a revoluționat nu numai rezultatele din craulul feminin, dar și tehnica acestui procedeu, folosind o poziție foarte ridicată în apă și numai două (!) bătăi de picioare (toate tratatele moderne recomandă 5-6) la un număr asemănător de mișcări ale brațelor...

Nu mai puțin interesantă apare și biografia acestei mari sportive, care este în același timp și o elevă excepțională cu note (după sistemul australian) între 15 și 20. La vîrsta de 5 ani, cînd locuia în Insulele Fidji împreună cu părinții și celelalte trei surori, și înota toată ziua în ocean, a fost descoperită de un antrenor neozelandez (Paul Krausse), cu care a și început pregătirea metodică. Patru ani mai tîrziu, cînd familia Gould a revenit la Sydney, micuța Shane a trecut la o pregătire de mare intensitate (înota cel puțin 3 km zilnic) cu antrenorul Ken Wiles, într-un bazin aflat pe malul Oceanului și care se numea «Sans souci»... Dar în acea perioadă ea nu era considerată decît o simplă scolarită, ca multe alte mii în Australia, care-și petreceau timpul liber într-o piscină. Nimeni nu s-ar fi gîndit în acea vreme la recorduri mondiale sau titluri olimpice privind la mica naiadă. Dar Shane a avut o ambiție extraordinară. Și nu numai atît; un organism extrem de robust și o inimă ce pulsează cu 39 de bătăi pe minut (!). Iar în anii care au urmat pînă în 1970, cînd a intrat în grupa celebrului Forbes Carlisle, cele 30 de ore pe săptămînă de antrenament au adăugat musculaturii sale și o forță deosebită (a se vedea rezultatele ei la 100 m delfin-65,1 la o secundă de recordul lumii și 5:07,4 pe 400 m mixt), calitate care, alăturată rezistenței la efort, i-a permis să ajungă într-un timp atît de scurt în virful piramidei.

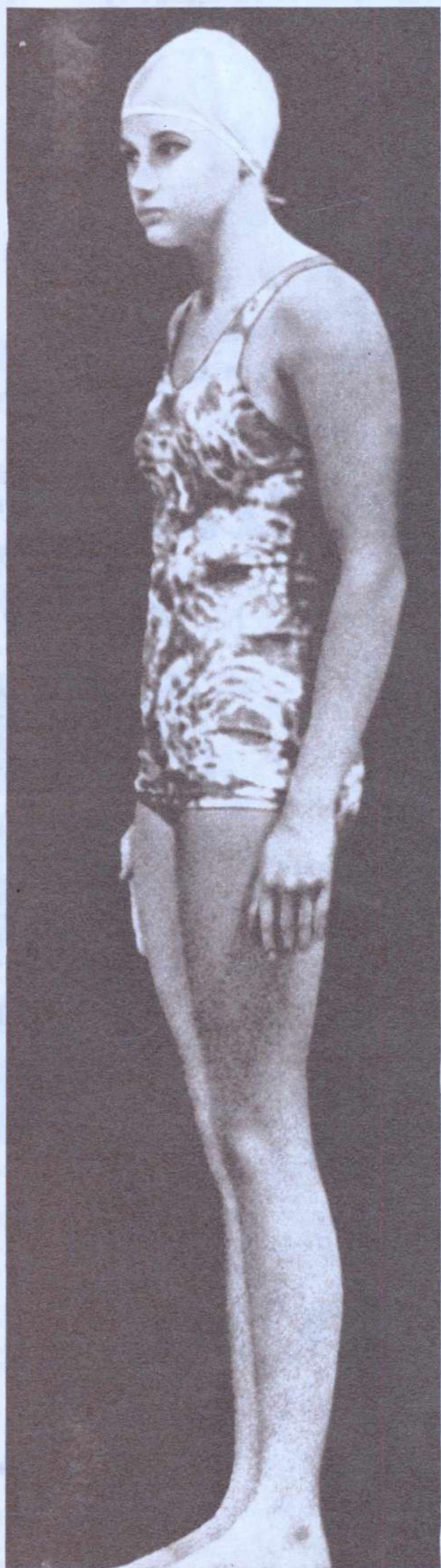
58,5 (100 m), 2:05,8 (200 m), 4:21,2 (400 m) și 8:58,1 (400 m). Doar cine va putea întrece aceste limite o va învinge pe Shane Gould la Olimpiada mîlcheneză!

Adrian VASILIU

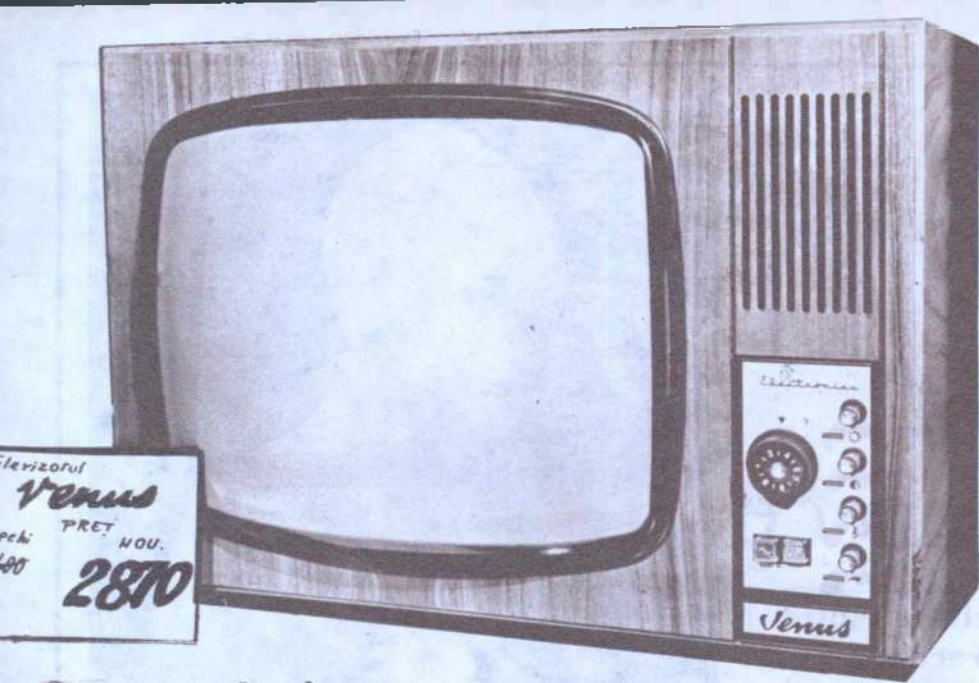
Shane Gould — o minune printre copiii minune ai natației australiene — nu împarte cu nimeni ajucerii sale favorite: recordurile. Ea deține la ora actuală toate recordurile mondiale în probele de liber, de la 100 m la 1500 m.

„Micuța” Shane între părinții ei, fără îndoială cei mai înfocați suporteri.

PREȚURI NOI, REDUSE

televizorul
Venus
vechi PREȚ NOU.
1800 **2870**

Cu un televizor

Venus

diagonala ecranului 47 cm

ÎNTREAGA
PLANETĂ
ÎN
CASA
DUMNEAVOASTRĂ

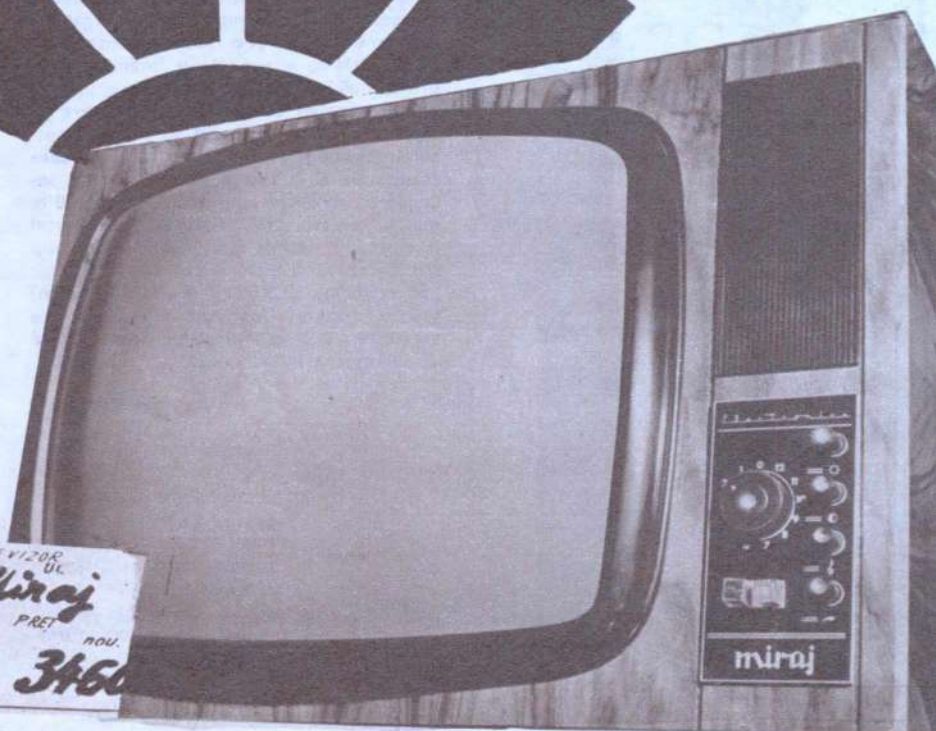
AUDITE DE CALITATE
VIZIONARE EXCELENTĂ

cu un televizor

miraj

diagonala ecranului 59 cm.

TELEVIZOR
DL
Miraj
vechi PREȚ NOU.
4335 **3460**

Pentru
sănătatea
și
frumusețea
dumneavoastră

A.C. Tg. Mureș — Sînt de acord cu dv. cînd afirmați că realele solicitări din antrenamentele și competițiile sportive, fiind croite după tiparul bărbaților, sînt mai puțin adecvate pentru femei și le asază pe acestea într-o situație de inferioritate incompatibilă cu etica sportivă.

Într-adevăr regulamentele din majoritatea disciplinelor sportive țin cont într-o măsură insuficientă de numeroasele deosebiri cantitative și calitative dintre organismul femeii și cel al bărbatului, ca și de faptul că femeia nu este un bărbat mai slab, ci o ființă cu trăsăturile sale specifice. Intrucerile feminine nu se ridică, în general, la nivelul tehnic și spectacular observat la bărbați și se creează bariere nedorite în calea atragerii către activitatea competițională a unui număr cît mai mare de tînere. Condiții de desfășurare și apreciere identice cu cele din Intrucerile masculine, sau limitarea adaptărilor numai la unele cupurări cantitative fac ca performanțele înalte să fie accesibile doar unei minorități care posedă calități asemănătoare cu ale bărbaților.

Nu trebuie să uităm însă că există și ramuri sportive în care grația, suplețea, simțul ritmului, coordonările fine, viteza de reacție și precizia mișcărilor stau pe primul plan. Gimnastica artistică și gimnastica sportivă (în special solul și birna), patinajul, inotul artistic, săriturile în apă, scrima și, într-o mai mică măsură, tirul și tenisul de masă, permit exprimarea în condiții optime a acestor calități. Practicarea unor astfel de sporturi dezvoltă calitățile fizice și morale de care are nevoie «femeia cațășean activ al societății noastre», îi întărește sănătatea și îi accentuează în același timp feminitatea, frumusețea și celelalte trăsături specifice.

N-aș vrea să înțelegem din cele de mai sus că inotul, schiul, jocurile sportive (basket, volei), unele probe din atletism etc. sînt dăunătoare organismului feminin. Am dorit doar să subliniez aspectele legate de neconcordanța dintre particularitățile sexului feminin și prevederile regulamentare din marea majoritate a disciplinelor sportive, despre care ne-ați scris dv.

Situația actuală constituie însă o etapă trecătoare a unui îndelungat proces istoric în plină evoluție. Găsirea soluțiilor prin care să se asigure reflectarea integrală a particularităților morfo-funcționale și psihice ale femeii în solicitările impuse de antrenamentele și competițiile sportive, necesită studii aprofundate, schimbări de concepții, forme noi de organizare.

Problema nu este de loc ușoară, dar fiind o necesitate biologică și socială va fi, pînă la urmă, cu siguranță rezolvată. Sînt convins că bărbații se vor bucura atunci tot atît de mult ca și femeile.

Conf. dr. Miron GEORGESCU

INVITATA NOASTRĂ

Ileana DRÎMBĂ — funcționară, studentă la I.E.F.S. (anul trei, cursuri fără frecvență).

- 25 de ani, 160 cm, 50 kg, 64 cm (talie).
- Ca elevă, a urmat cursurile Școlii de balet din Satu Mare, iar activitatea de scrimă și-a început-o sub îndrumarea antrenorului emerit Alexandru Csipler, încă de pe băncile școlii.
- Face parte din clubul Steaua și este maestră emerită a sportului.

SPORT Magazin

arta și sportul

DOMIDE jr.

Un instantaneu în iocuința fotbalistului arădean **FLAVIUS DOMIDE**. După cum se poate vedea, pasiunea pentru fotbal a fost transmisă și feciorului său. Fotoreporterul **PAUL ROMOȘAN** a avut fericitul prilej să se așeze pe teren, tocmai în ziua în care Domide jr. susținea un meci internațional contra... italienilor.

1. Legătura între aceste discipline, cea sportivă — pluriformă, pentatonică, așa spune, dacă nu e o inadvertență — și aceea a artelor, așa vedea-o raportându-ne la semnificația larg înțeleasă a Jocurilor Olimpice, care au fost create de lumea helenistică.

Este cunoscut faptul că aceste jocuri, întreceri între amatori sportivi, nu se opreau la limitele întrecerilor de «dromos», curse de x metri plat, la acelea ale armelor, «hoplitodromie», ale pugilisticii, «pugme», precum și ale întregii game de «prues» olimpice dintre cari multe sînt practicate și în olimpiadele moderne.

Gloriei învingătorilor sportivi i se alătură aceea nu mai puțin venerată de lumea antică greacă, gloria cu reflexul peren în conștiința umanității prin și peste milenii a nenumăraților artiști, poeți, dramaturgi, oratori, care

se produceau cu prilejul acelor olimpiade, făcînd structural, organic, parte din acea nevoie de

Scritorul **RADU BOUREANU**, redactor șef al prestigioasei reviste «Viața Românească», este unul dintre subtilii poeți ai generației tinere de pe la 1930—1935 care-și menține și acum proaspăt izvorul entuziasmului și al pasiunii cu care se integrează în viața socială, în lupta pentru Bine și Frumos.

Adept al vechilor precepte eline, Radu Bouréanu îmbină în chipul cel mai armonios munca de creație artistică și intelectuală (literatură și pictură) cu exercițiul fizic, practicînd și astăzi vînătoarea și drumeția, după ce în copilărie a abordat cu dezinvoltură multe alte discipline sportive — handbal, volei, fotbal, gimnastică, rugby etc. Îndeplinind în cadrul Uniunii Scriitorilor din România multiple funcțiuni organizatorico-administrative, Radu Bouréanu vădește o permanentă grijă pentru toți slujitorii scrisului românesc, pentru ridicarea prestigiului literaturii noastre.

În ancheta pe care revista «Sport» a început-o în rîndul creatorilor de artă, ne-am adresat scriitorului, rugîndu-l să ne răspundă la aceste două întrebări:

1. Credeți că există o legătură strînsă între artă — literatură, teatru, film — și sport?
2. Cum înțeleg slujitorii artei să contribuie la ridicarea nivelului cultural și artistic al sportivilor?

Scriitorul **RADU BOUREANU** ne-a dat cu amabilitate următoarele răspunsuri.

D. MORARU-SLIVNA

afirmare a spiritului și dinamicii ființei umane în antichitatea greacă.

Cred că ne-ar trebui și nouă o legătură între lumea sportivă și cea spirituală, ceva în sensul «teoriilor», acei ambasadori «sa cri» care făceau legătura între cetățile grecești. Fiindcă trebuie să admitem că între lumea sportului și spirit, arte, carte, cu unele excepții, există încă șanțuri a precabile de sărit, de astupare.

2. Rugîndu-i pe corifeii sportului, pe cei ce dirijează, ce animă fenomenul, să ia inițiativa, să găsească o modalitate de acordare a celor două fenomene, artă și sportul, de apropiere prin recitarea exemplului olimpiadelor Greciei antice.

Sugestii practice nu pot da. Forurile sportive oficiale au mare experiență și posibilități în acest sens.

MARȘUL RAPIDULUI

VERSURI: MARIUS SLIVNA — SUNT: ROMÂNESC — MARIUS MORARU
Trei 2/4 marș

PROPUNERE DE MARȘ

Se pare că în apropierea sezonului fotbalistic unii dintre înfocății suporteri ai Rapidului vor propune conducerea clubului lor preferat un marș. De altfel, citiva cititori ai revistei noastre ne-au cerut să publicăm acest marș a suporteriilor rapidiști și noi ne-am conformăm, prin reproducerea alăturată a partiturii.

Și acum, detaliile tehnice de rigoare: muzica aparține compozitorului **ALEXANDRU CORFESCU**, iar versurile sînt datorate publicistului **DUMITRU MORARU - SLIVNA**.

E un prim pas în vederea semicentenarului clubului Rapid.

AȘII SPORTULUI SOVIETIC ÎN 1971

MULTĂ FERICIRE!

Încă o pereche de tineri căsătoriți în marea familie a sportivilor de la Rapid București. De data aceasta a fost rîndul fotbalistului Constantin DINU. Lui și frumusei sale soții, revista «Sport» le urează multă fericire. Alăturăm acestei urări și pe cele ale numeroșilor admiratori ai fotbalistului rapidist, care s-au adresat redacției noastre în acest sens.

ARTISTUL...

Nu exagerăm cu nimic numindu-l astfel pe colegul nostru Ion MIHĂICA, fotoreporter de talent, ale cărui fotografii, inspirate din lumea tinerescă a sportului, s-au bucurat de succes în multe expoziții din țară și chiar de peste hotare. Iată-l acum «FAȚA ÎN FAȚA CU SPORTUL» — titlul noului său volum de fotografii artistice, publicat în editura «Stadion».

COLABORARE

Cunoscutul antrenor Dumitru IONESCU, părintele atitor generații de rugbiști români, s-a deplasat lunile trecute în Polonia, unde realizează un foarte util schimb de experiență cu iubitorii balonului oval din țara prietenă. Iată-l pe apreciatul antrenor român în mijlocul noilor săi elevi (stînga) și alături de antrenorul polonez Novak, pe un teren de rugby din orașul Bytom.

8 GREȘELI...

Copînd desenul de mai sus, caricaturistul Octavian COVACI a «greșit» de opt ori, intenționînd să pună în dificultate spiritul dv. de observație. A reușit? Sperăm că nu.

LONGEVITATE SPORTIVĂ

Cine din lumea iubitoare a sportului călare nu-și aduce aminte, nu l-a apreciat și cunoscut între anii 1930—1940 pe căpitanul de cavalerie de atunci Vladimir CODREANU. A alergat cu caii săi, Artist, Isabela, Fachir, Ardeal și Epuraș, la toate concursurile din țară. A abordat toate genurile sportului călare, de la dresaj, obstacole, proba completă și chiar cursele de la plat la stăpîne, cu caii Oltean și Madagascar. Aș menționa că și calul Delphis, cu care căpitanul Raag a cîștigat prima noastră medalie olimpică (de argint), a fost antrenat inițial de căpitanul Codreanu.

În fotografiile alăturate îi puteți vedea pe Vladimir Codreanu pe calul Isabela executînd o figură de peșală — jambets — și împreună cu Fachir mîrînd un obstacol, într-o țîmță pe care ar putea să o învidieze mulți dintre marii ași ai schiatului mondial de azi. În prezent, cu toate că a depășit limita celor 70 de ani, Codreanu poate fi văzut încălțînd în grădina zoologică, pregătind cai pentru tineretul iubitor al călăriei.

EUDOXIU GRAMATOVICI

DE LA CHAMONIX LA SAPPORO

«Olimpiadele
albe»
de-a lungul anilor

5

de Ion MATEI

(urmare din numărul trecut)

1964 — JOCURILE POPULARE

Austria, țară alpină cu frumoase tradiții în istoria sporturilor de iarnă, a binemeritat organizarea ediției a IX-a a Jocurilor de iarnă. În 1964, Innsbruck-ul bate 3 recorduri: de participare, de public și organizatoric. 933 concurenți (225 concurente) din 37 țări și-au disputat întrecerile unui program îmbunătățit cu cursa de fond pe 5 km pentru femei, sări-

turile la trambulina de 90 m și sania, care înlocuiau episodicul skeleton. Peste 400 000 spectatori, mai mulți ca la Oslo, milioane în plus de telespectatori, o organizare perfectă din toate punctele de vedere, nici o contestație. Fără îndoială, un bilanț excelent al unor Jocuri pe drept cuvânt denumite «populare».

Și de această dată zăpada a fost puțină, organizatorii văzându-se nevoiți să o aducă cu coșurile din munți, să prevadă pârții de rezervă și fabricarea de gheață artificială.

În pas cu timpurile moderne, întrecerile — de o deosebită spectaculozitate — au beneficiat de cele mai rapide piste și mijloace de informare.

Ceremonia de deschidere, desfășurată în amfiteatrul de la baza trambulinei mari, a fost impresionantă prin intimitatea cadrului și atmosfera tiroleze.

Schiul alpin, cel mai popular sport în Austria, monopolizează interesul general. Marea rivalitate austriaco-franceză se termină nedecis: 3—3, fără a se mai înregistra un super campion de talia lui Sailer, evident mult regretat de compatrioți. Și, cu toate că iese onorabil din luptă, schiul austriac nu-i rămâne decât să recunoască că eternii săi rivali au o echipă care se anunță redutabilă pentru viitor. Marile vedete sînt surorile franceze Cristine și Marielle Goitschell, care își împart, în familie, primele două locuri la slalom și slalom uriaș.

La probele nordice-bărbați, întrecerile lasă impresia unui concurs de casă... scandinav. Finlandezii cîștigă probele de 15 și 30 km prin Eero Mäntyranta și săriturile la trambulina de 70 m, suedezi, 50 km și ștafeta, iar norvegienii combinata nordică și săriturile de la trambulina mare. La femei, în schimb, sovieticii cîștigă toate probele, Klavdia Boiarskih

obținînd un mare succes: trei medalii de aur!

Patinajul viteză atrage atenția întregii opinii sportive datorită extraordinarei performanțe a sportivei sovietice Lidia Skoblikova, care cîștigă toate probele, obținînd patru medalii de aur. Ele se vor adăuga celorlalte două obținute la Squaw-Valley.

În patinajul artistic surprizele se țin lanț. Mai întîi eșecul american, atît la bărbați cît și la femei, eclatanta victorie a olandezei Sjouke Dijkstra și incredibila înfrîngere a francezului Alain Calmat, victima propriilor săi nervi. O impresie excelentă a lăsat cuplul sovietic Ludmila și Oleg Protopopov, a cărui epocă de aur abia începe.

La hochei, sovieticii revin la mîncă, dovedind

Bobul canadian, campion olimpic la J.O. de la Innsbruck (1964).

Boberii români Panțuru și Neagoe, medaliați cu bronz, pe podiumul olimpic de la Grenoble.

lume sportivă. Întrecerile fetelor sînt pline de dramatism. Franțuzoaicele fac față cu greu asaltului austriac, american și canadian, singură Marielle Goitschell reușind să obțină un titlu.

La probele de fond nordicii revin pe primul plan: Norvegia cîștigă 4 titluri, Suedia — două. Singurele probe pe care le «scapă» sînt 30 km și

Austriacul Karl Schranz, marele invins al Jocurilor Olimpice de la Grenoble.

Eliminat — în mod regretabil din competiția olimpică de la Sapporo — el își vede irosite strădaniile în vederea... realizării revanșei.

combinata, prima adjudecată de italieni, cîștigată de sportivii din R.D.G. Cea mai mare surpriză se produce la sărituri. Ambele probe — altădată o specialitate nordică — revin cehoslovacilor și sovieticilor, dovedind că zburători de talent se nasc și pe alte meleaguri. Biatlonul este domeniul altei surprize de proporții, un tînăr debutant, norvegian, cîștigînd proba individuală, dar ștafeta va reveni unei formidabile echipe: U.R.S.S.

În patinaj viteză sovieticii nu mai reușesc marile performanțe din trecut, remarcîndu-se, în schimb, olandezii, victorioși în 3 probe.

La «Stade de glace» francezii descoperă hocheiul. Partidele disputate se ridică la un înalt nivel spectacular. U.R.S.S. cîștigă, dar nu fără emoții. Patinajul artistic oferă în fiecare seară recitaluri de gală în care primii soliști sînt americanii, austriecii și sovieticii. Bobul înscrie la Alpe d'Huez o pagină memorabilă. Întrecerile s-au desfășurat pe o pîrtie care a costat 4 milioane de franci, pentru ca apoi să devină un monument al naturii la 2 000 m altitudine. Capriciile vremii au făcut ca probele să aibă loc noaptea. Valoarea concurenților este atît de ridicată, încît la proba de 2, după 4 manșe, italienii și vest-germanii obțin același timp (cronometraj electronic pe sutimi). Ambele probe sînt cîștigate de italieni — Montu fiind eroul Jocurilor. Printre protagoniști se numără și reprezentanții noștri. Echipajul Panțuru-Neagoe obține medalia de bronz la bobul de 2, prima medalie olimpică în sporturile de iarnă cucerită de români.

Sportivii noștri mai participă și la alte 4 discipline: schi alpin, biatlon, hochei, patinaj artistic. Rezultatele obținute sînt meritorii.

Grenoble va rămîne în istoria J.O. ca un strălucit jubileu.

că Squaw-Valley n-a fost decât un accident. De altfel, ei vor deveni, în continuare, pentru mulți ani, lideri incontestabili ai acestui sport. Sania și bobul sînt întreceri de excepție. Spectaculozitatea lor atrage un mare număr de spectatori. La sanie, echipa unită a Germaniei cîștigă probele simple, iar austriecii dubloul. La bob, marii favoriți, italienii Monti și Zardini, cedează primele locuri englezilor (bobul de 2) și canadienilor (bobul de 4). Eugenio Monti, «il rosso volante», pierde astfel prilejul de a primi laurii olimpici, dar obține în schimb premiul Fair-Plays, pentru gestul de a fi oferit patinele de la bobul său în ultima coborîre englezului Nash, cel care avea să devină campion olimpic.

Sportivii români participă la biathlon, ocupînd prin Gheorghe Vilmoș locul V în proba individuală, în care ratînd un foc el pierde ocazia unei mari performanțe; la hochei obținem locul 4 în grupa B, la schi-fond locul 39 la 15 km prin Bădescu, iar la bob locurile 13—15.

1968 — UN JUBILEU GRANDIOS

După 44 de ani, flacăra sacră arde pentru a doua oară pe pămînt francez, ca o încununare a faptului că tot aici, dar la Chamonix, în 1924, se nășteau primele jocuri Olimpice de iarnă. De această dată la Grenoble, orașul celor 3 roze, simbolizînd potențialul și valențele urbei: universitatea, industria, turismul, acolo unde cu 43 de ani înaintea erei noastre au ars focurile de tabără ale lui Cezar.

Niciodată Jocurile Olimpice nu au fost organizate cu atîta strălucire și eficacitate. Mai mult de 120 miliarde franci vechi au fost cheltuiți pentru toaleta de gală a unui oraș de

J.C. Killy, de trei ori medaliat cu aur, a dominat nel, la J.O. din 1968, întrecerile de schi alpin. Iată-l în fotografie alături de coechipierul său Perillat (dreapta), clasat al doilea la coborîre.

250 000 locuitori, din care 9% au însemnat investiții în echipament sportiv. Grație satelitului Early-Bird și a 65 camere de televiziune, întrecerile s-au desfășurat în fața a peste 600 milioane de telespectatori, ceea ce reprezintă

o uriașă propagandă. 37 țări participante, 1527 concurenți (228 concurenți), 7 ramuri, 35 probe, iată cifre care ilustrează marea avînt al sporturilor de iarnă.

Jocurile debutează cu izbucnirea mai vechiului conflict între CIO și FIS în problema amatorismului, conflict pînă la urmă aplanat printr-o soluție de compromis, dar și cu o festivitate de deschidere fastuoasă, desfășurată pe un stadion construit anume, în fața a peste 100 000 de spectatori, care a depășit prin amploare orice închipuire.

Pe firmamentul grenoblez au strălucit multe stele: «Monsieur sky» — J.C. Killy — cîștigătorul a 3 medalii de aur în probele alpine, blonda profesoară Toini Gustafsson — dublă campioană la fond, temerarul bobber Eugenio Monti, care adaugă celor 9 titluri de campion mondial alte două olimpice, «regina gheții» — grațioasa patinatoare cu zbor de fluture Peggy Fleming, «balerinii gheții» Ludmila și Oleg Protopopov, «icarii» moderni Jiri Raska și Vladimir Belousov, inimosul Franco Nones, învingător la 30 km fond, omul care a destrămat un mit, Nancy Greene, supranumită «tigra canadienă» — o supercampioană a probelor alpine (o medalie de aur, una de argint, prima la combinată) etc.

Marii învingători ai Jocurilor au fost norvegienii: 6 medalii de aur, 6 de argint, 2 de bronz, deși succesul lor a trecut aproape neobservat în euforia generală stîrnită de performanțele lui Killy și ale clanului său. Ei sînt urmași de sovietici (5 medalii de aur, 5 de argint, 3 de bronz) și francezi (4 de aur, 3 de argint, 2 de bronz).

În schiul alpin cursa de urmărire Killy-Sailer este de-a dreptul pasionantă, reușind să captiveze nu numai pe compatrioți, ci întreaga

„SĂGETI” PE PATINE

Victor SOTIRESCU (Dinamo București)

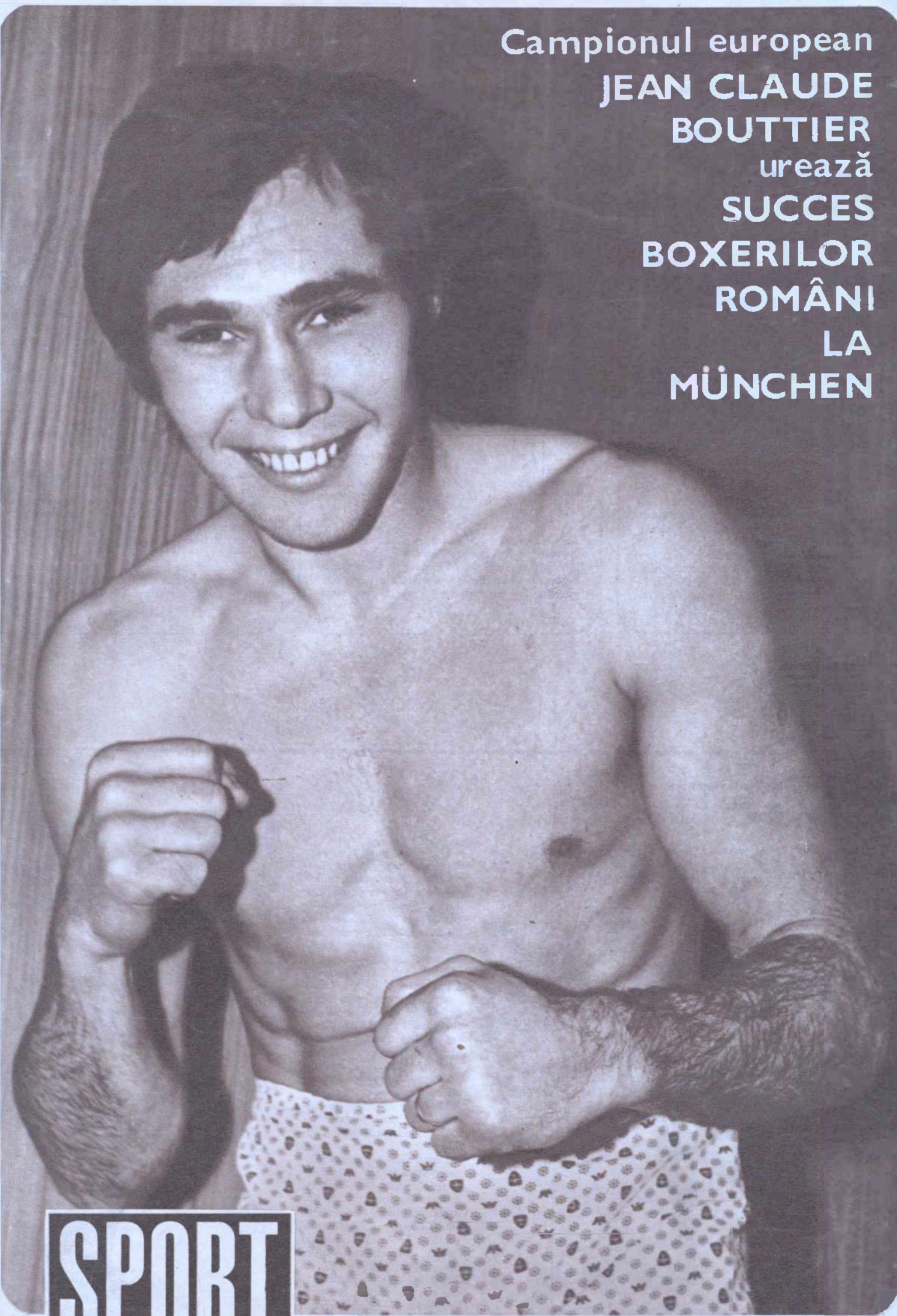
Din nou cei mai buni patinatori de viteză din țara noastră și-au stabilit «cartierul general» în pitoreasca stațiune Tușnad, unde, pe «inelul de gheață al lacului Ciucaș», și-au disputat titlurile republicane. Peste o sută de viteziști (copii, juniori și seniori) au furnizat, timp de patru zile, întreceri interesante, presărate, pe alocuri, cu surprize, ei beneficiînd de o vreme excelentă și o gheață de bună calitate. În cele din urmă, talentul și pregătirea i-au «triat» pe concurenți, așezînd pe treptele podiumului de premiere pe cei mai valoroși.

Desigur, deosebit de palpitante au fost probele seniorilor unde, la feminin, lupta pentru titlul absolut s-a dat între Crista Tracher (Dinamo Brașov) și Maria Tușnadi (Harghita M. Ciuc), iar la masculin între Victor Sotirescu (Dinamo București), Dan Lăzărescu (Harghita M. Ciuc) și Alex. Boer (Dinamo Brașov). La sfîrșitul competiției, laureați au fost: Crista Tracher și Victor Sotirescu, pentru prima dată campion absolut, o autentică speranță a patinajului nostru de viteză. (Tr. I.).

Crista TRACHER (Dinamo Brașov)

Campionul european
**JEAN CLAUDE
BOUTTIER**
urează
**SUCCES
BOXERILOR
ROMÂNI
LA
MÜNCHEN**

SPORT

2,50 lei